

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

14 mars 2006

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur
l'accès au territoire, le séjour,
l'établissement et l'éloignement des
étrangers**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR, DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE
PAR
M. **Willy CORTOIS** ET
MME **Katrien SCHRYVERS**

SOMMAIRE

I. Procédure	3
II. Exposé introductif de M. Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur	4
III. Discussion générale	17
IV. Discussion des articles et votes	27

Documents précédents :

Doc 51 **2845/ (2006/2007)** :

001 : Projet de loi.
002 : Amendements.

Voir aussi:

004 : Texte adopté par la commission (art. 78 de la Constitution)
005 : Texte adopté par la commission (art. 77 de la Constitution)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

14 maart 2006

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van
15 december 1980 betreffende de toegang
tot het grondgebied, het verblijf, de
vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE
ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN
HET OPENBAAR AMBT
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **Willy CORTOIS** EN
MEVROUW **Katrien SCHRYVERS**

INHOUD

I. Procedure	3
II. Inleidende uiteenzetting door de heer Patrick Dewael, vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken	4
III. Algemene bespreking	17
IV. Artikelgewijze bespreking en stemmingen	27

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2845/ (2006/2007)** :

001 : Wetsontwerp.
002 : Amendementen.

Zie ook :

004 : Tekst aangenomen door de commissie (art. 78 van de Grondwet)
005 : Tekst aangenomen door de commissie (art. 77 van de Grondwet)

**Composition de la commission à la date du dépôt du rapport /
Samenstelling van de commissie op datum van indiening van het verslag:
Président/Voorzitter : André Frédéric**

A. — Membres titulaires/Vaste leden :

VLD Filip Anthuenis, Willy Cortois, Guido De Padt
PS André Frédéric, Jean-Claude Maene, Annick Saudoyer

MR Corinne De Permentier, Jacqueline Galant, Eric Libert

sp.a-spirit Stijn Bex, Philippe De Coene, Jan Peeters
CD&V Dirk Claes, Katrien Schryvers
Vlaams Belang Nancy Caslo, Filip De Man
cdH Joseph Arens

B. — Membres suppléants/Plaatsvervangers :

Miguel Chevalier, Claude Marinower, Martine Taelman
Talbia Belhouari, Mohammed Boukourna, Karine Lalieux,
Marie-Claire Lambert,

Denis Ducarme, Richard Fournaux, Jean-Pierre Malmendier, Marie-Christine Marghem
Dylan Casaer, Dalila Douifi, Koen T'Sijen, Greet Van Gool
Nahima Lanjri, Mark Verhaegen, Servais Verherstraeten
Koen Bultinck, Guido Tastenhoye, Francis Van den Eynde
David Lavaux, Brigitte Wiaux

C. — Membre sans voix délibérative/ Niet-stemgerechtigd lid :

ECOLO Marie Nagy
NV-A Patrick De Grootte

cdH	: Centre démocrate Humaniste
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	: Front National
MR	: Mouvement Réformateur
N-VA	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
PS	: Parti socialiste
sp.a - spirit	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
Vlaams Belang	: Vlaams Belang
VLD	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)

CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)

CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)

PLEN : Séance plénière

COM : Réunion de commission

MOT : Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)

CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)

CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)

PLEN : Plenum

COM : Commissievergadering

MOT : Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

Mesdames, Messieurs,

Votre commission a examiné le présent projet de loi au cours de ses réunions des 7, 14, 28 février et du 6 mars 2007.

I. — PROCÉDURE

Lors de sa réunion du 6 mars 2007, votre commission a décidé que seul l'article 18 du projet de loi devait être traité conformément à la procédure visée à l'article 77 de la Constitution, les autres dispositions du projet de loi relevant de la procédure visée à l'article 78 de la Constitution.

Bien qu'aucun amendement en ce sens n'ait été présenté formellement, votre commission a par conséquent, décidé de scinder le projet de loi en deux projets de loi distincts.

Les articles 1er et 49 en projet seront dédoublés et insérés dans les deux projets de loi, qui se verront attribuer chacun un intitulé distinct.

Le premier projet de loi, reprenant les articles 1er à 17 et 19 à 49 en projet, contiendra uniquement des dispositions qui règlent des matières visées à l'article 78 de la Constitution.

Le second projet de loi, reprenant les articles 1er, 18 et 49 en projet, contiendra exclusivement des dispositions qui règlent des matières visées à l'article 77 de la Constitution.

Votre commission a pris cette décision de scission en application de l'article 72.2, alinéa 2, du Règlement de la Chambre, à condition que:

- les rapporteurs fassent un seul rapport sur la discussion de toutes les dispositions du projet de loi;
- la commission procède à un seul vote sur l'ensemble du projet de loi, étant entendu que ce vote doit être considéré comme un vote sur les deux (nouveaux) projets de loi;
- deux textes adoptés par la commission soient rédigés et soient transmis à l'assemblée plénière sous la forme de deux projets de loi distincts.

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsontwerp besproken tijdens haar vergaderingen van 7, 14, 28 februari en 6 maart 2007.

I. — PROCEDURE

Tijdens haar vergadering van 6 maart 2007 heeft uw commissie besloten dat alleen artikel 18 van het wetsontwerp moest worden behandeld volgens de in artikel 77 van de Grondwet bedoelde procedure, terwijl de andere in het wetsontwerp vervatte bepalingen ressorteerden onder de procedure als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Hoewel formeel gesproken geen enkel amendement in die zin werd ingediend, heeft uw commissie derhalve beslist het wetsontwerp in twee afzonderlijke wetsontwerpen op te splitsen.

De ontworpen artikelen 1 en 49 zullen in tweeën worden gesplitst en worden opgenomen in beide wetsontwerpen, die elk een ander opschrift zullen krijgen.

Het eerste wetsontwerp met daarin de ontworpen artikelen 1 tot 17 en 19 tot 49, zal alleen de bepalingen bevatten welke een aangelegenheid regelen als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Het tweede wetsontwerp met daarin de ontworpen artikelen 1, 18 en 49, zal uitsluitend bepalingen bevatten welke een aangelegenheid regelen als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Uw commissie heeft die beslissing om tot opsplitsing over te gaan, genomen met toepassing van artikel 77.2, tweede lid, van het Reglement van de Kamer, op voorwaarde dat:

- de rapporteurs één enkel verslag opmaken over de bespreking van alle in het wetsontwerp vervatte bepalingen;
- de commissie één enkele stemming houdt over het hele wetsontwerp, met dien verstande dat die stemming moet worden beschouwd als een stemming over beide (nieuwe) wetsontwerpen;
- twee door de commissie aangenomen teksten worden opgesteld en aan de plenumvergadering worden overgezonden in de vorm van twee afzonderlijke wetsontwerpen.

II. — EXPOSÉ INTRODUCTIF DE M. PATRICK DEWAELE, VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR

M. Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, rappelle que plusieurs membres ont observé, lors de l'examen des projets de loi qui ont donné lieu aux lois du 15 septembre 2006¹, que d'autres initiatives législatives étaient nécessaires pour adapter la législation belge sur le séjour des étrangers aux impératifs du XXIème siècle. Le vice-premier ministre a alors reconnu cette nécessité et annoncé qu'il prendrait rapidement de nouvelles initiatives législatives majeures.

Le vice-premier ministre entend respecter ces engagements en déposant le projet de loi à l'examen, projet qui vise, lui aussi, à modifier en profondeur plusieurs chapitres de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers².

Le projet de loi à l'examen poursuit principalement deux objectifs majeurs:

D'une part, il transpose en droit belge la directive européenne 2003/109/CE relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.

D'autre part, il transpose la directive 2004/38/CE relative au droit des citoyens de l'Union³ et des membres de leur famille de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres.

Enfin, ce projet de loi prévoit d'autres modifications de moindre importance:

Ainsi, il est notamment prévu d'adapter la loi sur les étrangers à l'article 3 de la «Convention en exécution de l'accord conclu entre le Royaume des Pays-bas, le Royaume de Belgique, la République fédérale allemande, la République française et le Grand-Duché de Luxembourg, relatif à la suppression graduelle des contrôles aux frontières communes», appelée la

¹ Il s'agit de la loi du 15 septembre 2006 modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et de la loi du 15 septembre 2006 réformant le Conseil d'État et créant un Conseil du Contentieux des Étrangers.

² Dénommée ci-après la «loi sur les étrangers».

³ Dénommée ci-après «l'UE».

II. — INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER PATRICK DEWAELE, VICE-EERSTEMINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

De heer Patrick Dewael, vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken, herinnert aan de opmerking van een aantal parlementsleden tijdens de bespreking van de wetsontwerpen die aanleiding gaven tot de wetten van 15 september 2006¹, dat nog bijkomend wetgevend werk vereist was om de Belgische verblijfwetgeving aan te passen aan de noden van de 21ste eeuw. De vice-eersteminister heeft dit toen beaamd en hij heeft toen aangekondigd op korte termijn nieuwe belangrijke wetgevende initiatieven te zullen nemen.

Met voorliggend wetsontwerp wil hij dan ook zijn belofte gestand doen door opnieuw een wetsontwerp voor te stellen dat tot doel heeft een aantal hoofdstukken van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen² grondig aan te passen.

Het voorliggende wetsontwerp bestaat vooreerst uit twee belangrijke delen:

Eenzijds voorziet het in de omzetting in het Belgisch recht van de Europese richtlijn 2003/109/EG betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen.

Anderzijds wordt overgegaan tot de implementatie van de richtlijn 2004/38/EG betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Europese Unie³ en hun familieleden.

Naast deze twee voornamen aanpassingen wordt ook nog een aantal kleinere wijzigingen aangebracht:

Zo wordt onder andere voorzien om de vreemdelingenwet aan te passen aan artikel 3 van de «Overeenkomst ter uitvoering van het tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek en het Groot-hertogdom Luxemburg afgesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles van de

¹ Esp. de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

² Hierna genoemd «de vreemdelingenwet».

³ Hierna genoemd «de EU».

«Convention d'application de l'Accord de Schengen» du 19 juin 1990. Cette disposition prévoit que les frontières extérieures des pays Schengen ne peuvent en principe être franchies qu'aux points de passage frontaliers et durant les heures d'ouverture fixées. Si une frontière n'est pas franchie au point de passage frontalier prévu ou en dehors des heures d'ouverture fixées, une amende administrative peut être infligée. La Belgique devait encore inscrire cette règle dans son droit.

Un cadre précis est par ailleurs créé en matière de recours à la contrainte par le personnel de sécurité de l'Office des étrangers et des règles sont fixées concernant la possibilité de fouiller un étranger. Jusqu'à présent, l'intervention du personnel de sécurité était en effet dépourvue de tout fondement légal clair, alors qu'en l'occurrence, il s'agit pourtant d'une matière délicate.

*
* *

Le vice-premier ministre entame son exposé plus détaillé en expliquant la nouvelle notion de «résident de longue durée».

Lors du sommet de Tampere d'octobre 1999, le Conseil européen a choisi de créer, pour les ressortissants de pays non membres de l'UE qui séjournent depuis longtemps déjà sur le territoire d'un État membre, un statut juridique comparable à celui des citoyens de l'UE.

Cette décision a donné lieu à l'élaboration de la directive 2003/109/CE du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.

En créant un statut uniforme, cette directive a pour objet de simplifier la mobilité des ressortissants de pays non membres de l'UE entre les différents États membres et de leur garantir certains droits. L'objectif est d'offrir aux étrangers qui séjournent longtemps dans un État membre de l'UE la possibilité de s'établir temporairement ou définitivement dans un autre État membre. Ils doivent satisfaire à une série de conditions, mais peuvent également exercer certains droits. Il s'agit d'une forme de libre circulation et de libre séjour dans un autre État membre pour les ressortissants de pays non membres de l'UE.

La directive ne contient que peu de dispositions facultatives. Le législateur national ne dispose donc pas d'une grande marge de manœuvre pour transposer cette directive.

gemeenschappelijke grenzen», de zogenaamde «Schengen-uitvoeringsovereenkomst», van 19 juni 1990. Deze bepaling voorziet dat de buitengrenzen van de Schengenlanden in beginsel slechts via de grensdoorlaatposten en gedurende de vastgestelde openingstijden mogen worden overschreden. Indien een grensoverschrijding niet plaatsgrijpt via de voorziene grensdoorlaatpost of buiten de vastgestelde openingstijden, kan een administratieve boete opgelegd worden. België diende deze regel nog in zijn recht op te nemen.

Verder wordt een duidelijk kader gecreëerd inzake het gebruik van dwang door het veiligheidspersoneel van de Dienst Vreemdelingenzaken en worden regels vastgelegd inzake de mogelijkheid om een vreemdeling te fouilleren. Tot op heden was immers geen heldere wettelijke basis voorzien voor het optreden van het veiligheidspersoneel terwijl het hier toch een delicate aangelegenheid betreft.

*
* *

De vice-eersteminister vat zijn meer gedetailleerde uiteenzetting aan met de toelichting van het nieuwe begrip «langdurig ingezetene».

De Europese Raad heeft er op de top van Tampere van oktober 1999 voor geopteerd om voor niet-EU-onderdanen die al lange tijd op het grondgebied van een lidstaat verblijven, een juridische status te creëren die vergelijkbaar is met deze van de EU-burgers.

Deze beslissing heeft aanleiding gegeven tot het opstellen van de richtlijn 2003/109/EG van 25 november 2003 betreffende de status van de langdurig ingezetene onderdanen van derde landen.

Deze richtlijn heeft tot doel door de oprichting van een uniform statuut de mobiliteit van niet-EU-onderdanen tussen de verschillende lidstaten te vereenvoudigen en hun bepaalde rechten te garanderen. De bedoeling is aan vreemdelingen die langdurig in een EU-lidstaat verblijven, de mogelijkheid te bieden om zich tijdelijk of definitief in een andere lidstaat te vestigen. Zij moeten aan een aantal voorwaarden voldoen maar kunnen ook bepaalde rechten uitoefenen. Het gaat om een vorm van vrij verkeer en verblijf in een andere lidstaat voor niet-EU-onderdanen.

De richtlijn omvat slechts weinig facultatieve bepalingen. De nationale wetgever beschikt dan ook niet over veel manoeuvreerruimte bij de omzetting van deze richtlijn.

Un étranger non citoyen de l'Union européenne peut acquérir le statut de résident de longue durée s'il satisfait aux conditions cumulatives suivantes:

- s'il a résidé de manière légale et ininterrompue en Belgique pendant les cinq années qui ont immédiatement précédé la demande du statut. Dans le calcul de ce délai, il n'est pas tenu compte des périodes au cours desquelles l'étranger n'a été autorisé ou admis au séjour que pour une durée limitée ou a été titulaire d'un permis de séjour diplomatique, consulaire ou spécial. Un séjour en tant que réfugié ou bénéficiaire de la protection subsidiaire n'est pas non plus pris en ligne de compte en vertu des dispositions explicites de la directive. Par contre, un séjour en tant qu'étudiant est pris en compte pour moitié;
- s'il peut fournir la preuve qu'il dispose de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille sans recourir au CPAS;
- s'il dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique;
- s'il ne représente pas un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

La procédure permettant d'acquérir le statut de résident de longue durée se déroule de la manière suivante.

Il suffit d'adresser une demande à l'administration communale du lieu de résidence. Celle-ci doit bien sûr être accompagnée des preuves nécessaires attestant que le demandeur satisfait aux conditions requises.

L'administration communale délivrera un accusé de réception si le demandeur a été autorisé au séjour pour une durée illimitée et si son identité est établie.

La demande est ensuite transmise à l'Office des étrangers qui déterminera si le statut peut être accordé. Les conditions prévues pour acquérir le statut de résident de longue durée sont plus strictes que les conditions à remplir pour obtenir une carte d'identité d'étranger, c'est-à-dire l'«établissement». Afin d'éviter une succession de demandes et dans une optique de simplification administrative, il a été prévu que, lorsqu'il ne peut être donné suite à la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée, toutes les conditions n'étant pas remplies, l'Office des étrangers examinera immédiatement si l'autorisation d'établissement peut être accordée. Cette situation peut notamment se

Een niet-EU-burger kan de status van langdurig ingezetene verwerven indien hij aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

- hij dient gedurende de vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag van de status op een legale en ononderbroken wijze in België verbleven te hebben. Bij de berekening van deze termijn wordt geen rekening gehouden met perioden waarin de vreemdeling slechts gemachtigd of toegelaten was tot een verblijf van beperkte duur of houder was van een diplomatieke, consulaire of speciale verblijfsvergunning. Een verblijf als vluchteling of subsidiair beschermde wordt ingevolge de uitdrukkelijke bepalingen van de richtlijn evenmin in aanmerking genomen. Een verblijf als student wordt daarentegen voor 50% in rekening gebracht;
- hij moet bewijzen dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en te voorkomen dat zij ten laste vallen van het OCMW;
- hij moet beschikken over een ziektekostenverzekering die de kosten in België dekt;
- hij vormt geen gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De procedure om de status van langdurig ingezetene te verwerven verloopt als volgt.

Het volstaat een aanvraag te richten tot het gemeentebestuur van de verblijfplaats. Deze dient uiteraard vergezeld te gaan van de nodige bewijsstukken waaruit kan afgeleid worden dat men aan de gestelde voorwaarden voldoet.

Het gemeentebestuur zal een ontvangstbewijs afleveren indien de aanvrager tot een verblijf van onbeperkte duur is gemachtigd en zijn identiteit is vastgesteld.

Vervolgens wordt de aanvraag overgezonden aan de Dienst Vreemdelingenzaken die zal bepalen of de status kan worden toegekend. De voorwaarden die gesteld worden om de status van langdurig ingezetene te verwerven, zijn strenger dan de voorwaarden om een identiteitskaart voor vreemdelingen, de zogenaamde «vestiging», te verwerven. Om een opeenvolging van aanvragen te vermijden en met het oog op een administratieve vereenvoudiging werd voorzien dat, wanneer een aanvraag tot het verwerven van de status van langdurig ingezetene niet kan worden ingewilligd omdat niet aan alle voorwaarden is voldaan, de Dienst Vreemdelingenzaken dadelijk zal nagaan of een vestigingsrecht

produire lorsqu'un étranger bénéficie pendant cinq ans d'un droit de séjour illimité et ne représente pas un danger pour l'ordre public, mais ne dispose pas de moyens de subsistance suffisants. Il satisfait alors aux conditions requises pour obtenir une carte d'identité d'étranger, mais pas pour se voir accorder le statut de résident de longue durée.

S'il peut être donné suite à la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée, l'ordre est donné de délivrer un permis de séjour de résident de longue durée-CE

Le porteur de ce document de séjour est inscrit au registre de la population, il jouit d'un droit de séjour illimité et, s'il le souhaite, il peut aisément s'établir dans un autre État membre de l'Union.

Le statut de résident de longue durée est perdu dans les cas précis suivants:

- si le droit de séjour a été obtenu de manière frauduleuse;
- en cas de séjour de plus d'un an en dehors du territoire de l'Union européenne;
- si l'étranger a quitté la Belgique pendant plus de six ans. Il ne faut pas oublier, en effet, que lorsqu'un étranger effectue un séjour ininterrompu de plus de cinq ans dans un autre État membre de l'Union européenne, il peut y acquérir le statut de résident de longue durée.

Le permis de séjour de résidents de longue durée doit être considéré comme une sorte de bon de garantie permettant de se rendre facilement d'un État membre dans l'autre. Lorsqu'un non ressortissant de l'Union européenne dispose d'une telle carte de séjour, il pourra bénéficier d'un droit de séjour dans un autre état membre au terme d'une procédure très simplifiée. L'État membre d'accueil a en effet la certitude que l'État membre qui a délivré le permis de séjour de résidents de longue durée-CE accordera à nouveau à l'étranger concerné l'accès à son territoire pendant une période bien définie s'il ne satisfait plus aux conditions de séjour dans l'État membre d'accueil. Le système permet donc que des non-ressortissants de l'Union européenne quittent la Belgique pour se construire un nouvel avenir dans un autre État membre, mais aussi que des personnes qui s'étaient établies durablement dans un autre état membre, regagnent la Belgique.

kan verleend worden. Deze situatie kan zich onder meer voordoen indien een vreemdeling wel gedurende vijf jaar een onbeperkt verblijfsrecht geniet en geen gevaar vormt voor de openbare orde, maar niet beschikt over voldoende bestaansmiddelen. Hij voldoet dan aan de voorwaarden om een identiteitskaart voor vreemdelingen te verwerven, maar niet om de status van langdurig ingezetene te krijgen.

Indien de aanvraag om de status van langdurig ingezetene te verwerven kan worden ingewilligd, wordt opdracht gegeven om een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene af te leveren.

De houder van een dergelijk verblijfsdocument wordt ingeschreven in het bevolkingsregister, hij geniet een onbeperkt verblijfsrecht en kan zich gemakkelijk vestigen in een andere EU-lidstaat indien hij dit wenst.

De status van langdurig ingezetene gaat verloren in de volgende welomschreven gevallen:

- indien het verblijfsrecht op frauduleuze wijze werd verworven;
- bij een verblijf gedurende meer dan één jaar buiten het grondgebied van de EU;
- indien de vreemdeling België gedurende zes jaar heeft verlaten. Men mag immers niet vergeten dat, wanneer een vreemdeling gedurende meer dan vijf jaar ononderbroken in een andere lidstaat van de EU verblijft, hij daar de status van langdurig verblijfhouder kan verwerven.

De verblijfskaart voor langdurig ingezetenen dient beschouwd te worden als een soort garantiebewijs waarmee men vlot van de ene lidstaat naar de andere kan reizen. Wanneer een niet-EU-onderdaan over een dergelijke verblijfskaart beschikt, zal hij op zeer eenvoudige wijze een verblijfsrecht in een andere lidstaat kunnen genieten. De «ontvangende» lidstaat heeft immers de zekerheid dat de lidstaat die de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgeleverd, de betrokken vreemdeling gedurende een welomschreven periode opnieuw zal toelaten op zijn grondgebied indien hij niet langer voldoet aan de verblijfsvereisten in de «ontvangende» lidstaat. Het systeem laat dus toe dat niet-EU-onderdanen België verlaten en een nieuwe toekomst opbouwen in een andere lidstaat, doch ook dat personen die in een andere lidstaat duurzaam gevestigd waren, naar België afreizen.

Les non-ressortissants de l'Union européenne qui disposent d'un permis de séjour de résidents de longue durée délivré par un autre État membre, obtiendront un droit de séjour en Belgique s'ils ne constituent pas un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, s'ils ne représentent pas un risque pour la santé publique et ou bien s'ils exercent une activité en tant que travailleur salarié ou indépendant en Belgique, ou bien s'ils étudient ou suivent une formation professionnelle dans notre pays. Un séjour est également possible sans apporter la preuve qu'on travaille ou étudie. Dans ce cas, l'étranger concerné devra toutefois apporter en plus la preuve qu'il dispose de ressources stables, régulières et suffisantes et d'une assurance maladie.

L'étranger devra toujours faire la demande d'une autorisation de séjour. Sa demande doit s'accompagner des preuves nécessaires. Il incombera ensuite à l'Office des étrangers de statuer sur la demande dans un délai de quatre mois. Dans des cas très complexes, le délai peut toutefois être prolongé de trois mois. Si aucune décision n'a été prise dans le délai fixé, le permis est réputé avoir été accordé, à la condition toutefois que les preuves prévues aient été jointes à la demande.

L'autorisation de séjour est accordée pour une durée limitée pendant les cinq premières années. Lorsque l'autorisation de séjour est délivrée pour la première fois, l'État membre qui a délivré le permis de séjour de résidents de longue durée est averti. Cet État membre est également informé lorsque l'étranger concerné se voit signifier un ordre de quitter le pays; l'État membre concerné a en effet une obligation de réadmission.

Un ordre de quitter le pays peut être délivré si l'étranger ne répond plus aux conditions prévues initialement.

Enfin, il est prévu que le non-ressortissant de l'Union européenne en provenance d'un autre État membre qui séjourne de façon ininterrompue plus de cinq ans en Belgique, peut introduire une demande de permis de séjour de résidents de longue durée-CE.

*
* *

Le deuxième volet de l'exposé du vice-premier ministre porte sur le régime de libre circulation et de séjour de citoyens de l'Union et de leurs familles.

Niet-EU-onderdanen die beschikken over een verblijfskaart voor langdurig ingezetene, afgeleverd door een andere lidstaat, zullen in België een verblijfsrecht verkrijgen indien zij geen gevaar vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid, geen risico uitmaken voor de volksgezondheid en ofwel een activiteit als werknemer of zelfstandige uitoefenen in België, ofwel hier studeren of een beroepsopleiding volgen. Een verblijf is tevens mogelijk zonder aan te tonen dat men werkt of studeert. In dat geval zal betrokken vreemdeling echter wel nog bijkomend het bewijs dienen te leveren dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten en over een ziektekostenverzekering.

De vreemdeling zal steeds een verblijfsmachtiging moeten aanvragen. Zijn aanvraag moet vergezeld gaan van de nodige bewijsstukken. Op de Dienst Vreemdelingenzaken zal vervolgens de verplichting rusten om binnen de vier maanden de aanvraag te beoordelen. In zeer complexe gevallen kan de termijn echter met drie maanden verlengd worden. Indien binnen het vastgelegde tijdsbestek geen beslissing werd genomen, wordt de machtiging verondersteld te zijn toegestaan op voorwaarde weliswaar dat de voorziene bewijsstukken werden toegevoegd.

De verblijfsmachtiging die wordt toegestaan, is gedurende de eerste vijf jaar van beperkte duur. Bij de eerste afgifte van de verblijfsmachtiging wordt de lidstaat die EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen heeft afgeleverd, verwittigd. Deze lidstaat wordt ook verwittigd indien de betrokken vreemdeling in het bezit gesteld wordt van een bevel om het land te verlaten; op de betrokken lidstaat rust immers een terugnameverplichting.

Een bevel om het land te verlaten kan afgeleverd worden indien de vreemdeling niet meer aan de initieel gestelde voorwaarden voldoet.

Ten slotte is voorzien dat de uit een andere lidstaat afkomstige niet-EU-onderdaan die langer dan vijf jaar ononderbroken in België verblijft, een Belgische EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene kan aanvragen.

*
* *

Het tweede luik van de toelichting van de vice-eerste minister betreft de regeling inzake het vrij verkeer en verblijf van Unieburgers en hun gezinsleden.

Ce volet a trait au statut privilégié de citoyen de l'UE. Bien qu'une nouvelle terminologie ait cours, il est toutefois difficile de parler d'un nouveau statut. Il n'est plus question d'un étranger CE mais d'un citoyen de l'Union. L'Europe connaît maintenant depuis plusieurs décennies une réglementation spécifique pour les ressortissants des Etats membres de l'UE. Cette réglementation a été adaptée, modifiée ou renouvelée au fil du temps si bien qu'elle s'est retrouvée éparpillée dans plusieurs règlements ou directives. Elle avait perdu de sa clarté. La nouvelle directive relative à la libre circulation des citoyens européens concentre toutes les normes et règles antérieures dans un seul texte. Bien que très complète, elle est également très technique et complexe: elle prévoit beaucoup de règles, autant d'exceptions à la règle et des exceptions à l'exception. En outre, il faut constater ici encore que la plupart de ces règles sont relativement contraignantes et que, en définitive, peu de marge de manœuvre a été laissée au législateur national. L'objectif de cette directive est par ailleurs de mettre en place un espace de libre circulation et de séjour pour tous les citoyens de l'UE, avec un minimum d'entraves. Malgré cette marge de manœuvre réduite, il a été jugé utile de faire coïncider certaines nouvelles règles avec des règles existantes, notamment en matière de regroupement familial. Les règles relatives au regroupement familial des membres de famille des citoyens de l'Union ont ainsi été calquées sur celles qui prévalent pour le regroupement familial entre ressortissants non communautaires.

Avant de détailler les règles en matière du regroupement familial, il paraît indispensable de donner quelques indications sur le droit à la libre circulation et au séjour des citoyens de l'Union.

Avant tout, il convient de distinguer le court séjour du long séjour.

Tout citoyen de l'Union a le droit de séjourner sur le territoire d'un Etat membre pendant une période de trois mois à la seule condition qu'il puisse démontrer à l'aide de sa carte d'identité ou de son passeport national ou par d'autres moyens qu'il est bénéficiaire de ce droit. C'est la seule formalité à laquelle il est soumis.

Si un citoyen de l'Union souhaite séjourner plus de trois mois sur le territoire, il doit remplir un certain nombre de conditions supplémentaires selon le type de séjour dont il souhaite bénéficier. Dans ce contexte, il peut revendiquer trois types de séjour:

– un séjour comme citoyen européen actif parce qu'il exerce une activité professionnelle en qualité de

Dit deel heeft betrekking op de bevoorrechte status van de burger van de Europese Unie. Hoewel nieuwe terminologie wordt gebruikt, kan bezwaarlijk van een nieuwe status worden gewaagd. Er is niet langer sprake van een EG-burger, maar van een burger van de Unie. Europa kent thans sinds verscheidene decennia een specifieke reglementering voor de onderdanen van de EU-lidstaten. Die reglementering is in de loop der tijd aangepast, gewijzigd en hernieuwd, zodanig dat ze in verscheidene verordeningen of richtlijnen versnipperd is geraakt. Zij was er ook niet duidelijker op geworden. De nieuwe richtlijn inzake het vrij verkeer van de Europese burgers brengt alle vorige normen en regels samen in één enkele tekst. Hoewel de richtlijn heel volledig is, is ze ook technisch en ingewikkeld: zij omvat vele regels, evenzoveel uitzonderingen op de regel en uitzonderingen op de uitzondering. Bovendien valt hier ook vast te stellen dat de meeste van die regels tamelijk bindend zijn en dat er voor de nationale wetgever uiteindelijk heel weinig speelruimte is gelaten. De bedoeling van de richtlijn is voorts een ruimte van vrij verkeer en verblijf voor alle burgers van de Europese Unie te creëren, met een minimum aan hinderpalen. Ondanks die beperkte speelruimte werd het nuttig geacht bepaalde nieuwe regels te laten samenvallen met bestaande regels, met name wat gezinshereniging betreft. De regels inzake gezinshereniging voor de familieleden van de burgers van de Unie zijn aldus geënt op die welke gelden voor de gezinshereniging tussen onderdanen die niet tot de Unie behoren.

Alvorens in detail op de regels inzake gezinshereniging in te gaan is het onontbeerlijk enkele aanwijzingen te geven over het recht op vrij verkeer en verblijf van de burgers van de Unie.

Eerst moet een onderscheid worden gemaakt tussen het kort en het lang verblijf.

Iedere burger van de Unie heeft het recht om gedurende drie maanden op het grondgebied van een lidstaat te verblijven, louter op voorwaarde dat hij met behulp van zijn identiteitskaart of zijn nationaal paspoort of andere middelen kan aantonen dat hij dat recht heeft. Dat is de enige voorwaarde waaraan hij moet voldoen.

Als een burger van de Unie meer dan drie maanden op het grondgebied wenst te verblijven, moet hij aan een aantal bijkomende voorwaarden voldoen naar gelang van het soort verblijf dat hij wenst. In die context kan hij aanspraak maken op drie soorten verblijf:

– een verblijf als beroepsactieve Europese burger, omdat hij in België als loontrekkende of zelfstandige

salarié ou d'indépendant en Belgique ou encore, parce qu'il est à la recherche d'un emploi et qu'il a des chances réelles d'être engagé;

– un droit de séjour comme citoyen européen non actif. Il devra alors démontrer qu'il possède des ressources suffisantes pour ne pas tomber à la charge des pouvoirs publics et qu'il dispose d'une assurance-maladie;

– un séjour comme étudiant auprès d'un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subsidié par les pouvoirs publics à la condition de disposer de ressources financières suffisantes et d'une assurance-maladie.

Il est important de noter que la réglementation européenne ne permet pas de soumettre le citoyen européen qui vient en Belgique pour travailler, à des conditions supplémentaires.

Concrètement, cela veut dire que la preuve de moyens de subsistance suffisants ou d'une assurance-maladie, ne sera pas réclamée au citoyen européen qui vient dans le cadre de l'exercice d'une activité professionnelle. Il est considéré comme acquis qu'il répond à ces conditions puisqu'il bénéficiera des revenus de son travail.

La procédure est la suivante.

Comme c'est actuellement déjà le cas, le citoyen de l'UE qui vient en Belgique dans le cadre d'un court séjour, doit signaler sa présence auprès de l'administration communale de son lieu de résidence. Les personnes qui résident à l'hôtel ne sont pas soumises à cette formalité.

Pour les citoyens de l'Union qui souhaitent rester plus de trois mois sur le territoire, la procédure a été modifiée. En effet, aux yeux de l'Europe, ces personnes ne nécessitent plus de permis de séjour. Dès lors, plus aucun titre de séjour ne peut être délivré. Un séjour de plus de trois mois sera dorénavant constaté au moyen d'une «déclaration d'inscription».

Après un séjour ininterrompu de trois ans pour les actifs et les non actifs ou de cinq ans pour les étudiants, un droit de séjour permanent est délivré au citoyen de l'Union. S'il le souhaite, ce séjour permanent peut être traduit par la délivrance d'un document. Les citoyens européens qui disposent d'un droit de séjour permanent sont inscrits au registre de la population.

een beroepsactiviteit uitoefent, of nog, omdat hij werkzoekende is en reële kansen op indienstneming heeft;

– een verblijfsrecht als niet-beroepsactieve Europese burger. Hij zal dan moeten aantonen dat hij over voldoende middelen beschikt om niet ten laste van de overheid te vallen en dat hij een ziekteverzekering heeft;

– een verblijf als student bij een inrichting voor georganiseerd onderwijs, die door de overheid is erkend of wordt gesubsidieerd, op voorwaarde dat hij over voldoende financiële middelen of een ziekteverzekering beschikt.

Het is belangrijk aan te stippen dat de Europese reglementering het niet mogelijk maakt de Europese burger die naar België komt om er te werken, aan bijkomende voorwaarden te onderwerpen.

Concreet wil dat zeggen dat aan de EU-burger die in het kader van de uitoefening van een beroepsactiviteit komt, geen bewijs van voldoende bestaansmiddelen of ziekteverzekering zal worden gevraagd. Men gaat ervan uit dat hij aan die voorwaarden voldoet, aangezien hij inkomsten uit zijn werk zal hebben.

De procedure hiervoor verloopt als volgt.

Zoals thans reeds het geval is, moet een EU-burger die naar België komt voor een kort verblijf, zijn aanwezigheid melden bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft. Die formaliteit geldt niet voor wie in een hotel verblijft.

Voor de Unieburgers die langer dan drie maanden op het grondgebied wensen te verblijven, werd de procedure gewijzigd. Europa eist immers niet langer dat die mensen een verblijfsvergunning hebben. Bijgevolg kan geen enkele verblijfsvergunning meer worden afgegeven. Voortaan zal een verblijf van meer dan drie maanden worden vastgesteld door middel van een «verklaring van inschrijving».

Na een ononderbroken verblijf van drie jaar voor beroepsactieve en niet-beroepsactieve mensen, dan wel van vijf jaar voor studenten, wordt aan Unieburgers recht op een duurzaam verblijf toegekend. Zo de betrokkene dat wenst, kan daaraan concreet vorm worden gegeven door de afgifte van een document. De Europese burgers met recht op duurzaam verblijf worden in het bevolkingsregister opgenomen.

Il existe cependant quelques exceptions au principe de l'acquisition d'un droit de séjour permanent après une période de trois ans. Des exceptions sont prévues en faveur du citoyen européen actif en qualité de travailleur ou d'indépendant.

En effet, la directive européenne oblige les Etats membres à accorder un droit de séjour permanent avant l'expiration des délais prévus lorsque:

- le travailleur ou l'indépendant doit renoncer à ses activités pour cause d'une incapacité permanente de travail et qu'il a déjà résidé pendant deux ans sur le territoire ou que cette incapacité de travail résulte d'un accident de travail ou d'une maladie professionnelle qui donne droit au moins à une indemnité partielle à charge des pouvoirs publics ou que son épouse ou sa partenaire est de nationalité belge;

- un droit de séjour permanent peut également être obtenu de façon anticipative par le travailleur ou l'indépendant qui a atteint l'âge de la retraite ou qui a arrêté de travailler à la suite d'une mise à la retraite anticipée, à condition que son conjoint ou partenaire soit belge.

Le fait que le citoyen européen dispose d'un droit de séjour permanent est important puisque la possibilité existe de mettre fin au droit de séjour avant l'acquisition d'un droit de séjour permanent. Cette possibilité existe durant une période de trois ans pour les actifs et non actifs ou de cinq ans pour les étudiants. Ce délai est en quelque sorte un délai d'épreuve. Il s'agit d'une modification importante de la réglementation. Actuellement, un droit de séjour définitif est obtenu quasi immédiatement et, sauf pour des faits graves d'ordre public ou de sécurité nationale, ce droit ne peut plus être retiré par la suite. Dès lors, il n'était pas possible de s'attaquer à certaines irrégularités. Le projet de loi à l'examen prévoit un droit de séjour conditionné. Durant la «période de contrôle», il est possible de mettre fin au droit de séjour d'un citoyen de l'Union si celui-ci ne remplit plus les conditions de son statut.

Ainsi, il peut être mis un terme au séjour du citoyen de l'Union actif lorsque celui-ci ne travaille plus et ne cherche pas un travail ou qu'il n'a pas des chances réelles d'être engagé.

Niettemin bestaan er uitzonderingen op het beginsel van de verwerving van een recht op duurzaam verblijf na een periode van drie jaar, met name ten behoeve van beroepsactieve burgers die als werknemer of zelfstandige aan de slag zijn.

De Europese richtlijn verplicht de lidstaten immers dat recht op duurzaam verblijf nog vóór het verstrijken van de gebruikelijke termijnen toe te kennen,

- wanneer een al twee jaar op het grondgebied verblijvende werknemer of zelfstandige wegens permanente arbeidsongeschiktheid van zijn beroepsactiviteiten moet afzien, dan wel wanneer zijn arbeidsongeschiktheid het gevolg is van een arbeidsongeval of een beroepsziekte die recht geeft op minstens een gedeeltelijke vergoeding door de overheid, of wanneer zijn echtgenoot of partner de Belgische nationaliteit heeft;

- wanneer een werknemer of een zelfstandige de pensioenleeftijd heeft bereikt of na een vervroegde pensionering is gestopt met werken, op voorwaarde dat zijn echtgenoot of partner de Belgische nationaliteit heeft.

Het is van belang dat een Europees burger over een recht op duurzaam verblijf beschikt, want het blijft mogelijk dat aan zijn verblijfsrecht een einde wordt gemaakt nog vóór dat duurzaam wordt. Voor beroepsactieve en niet-beroepsactieve burgers bestaat die mogelijkheid gedurende een periode van drie jaar; voor studenten gedurende een periode van vijf jaar. Die termijn geldt in feite als een soort proefperiode. Het betreft hier een grondige wijziging van de regelgeving. Momenteel ontvangen de betrokkenen zowat onmiddellijk een definitief verblijfsrecht en dat recht kan daarna niet meer worden ingetrokken, behalve indien zij feiten hebben gepleegd die de openbare orde ernstig hebben geschaad of een ernstig gevaar inhouden voor de nationale veiligheid. Bijgevolg kon tot op heden niet worden opgetreden tegen bepaalde onregelmatige handelingen. Het ter bespreking voorliggende wetsontwerp voorziet in een aan voorwaarden onderworpen verblijfsrecht. Tijdens de «controleperiode» is het mogelijk een einde te maken aan het verblijfsrecht van een EU-burger, ingeval die niet langer de aan zijn status verbonden voorwaarden vervult.

Zo kan het verblijfsrecht van een beroepsactieve EU-burger worden afgebroken als hij niet langer werkt en evenmin werk zoekt, of nog als hij geen échte kans heeft om in dienst te worden genomen.

Cette règle n'est pas systématique, en effet, il ne peut être mis fin au séjour:

- si le travailleur a été frappé d'une incapacité de travail temporaire suite à une maladie ou un accident;
- s'il est en chômage involontaire et qu'il est enregistré comme demandeur d'emploi;
- s'il suit une formation professionnelle.

Les citoyens non actifs qui ont obtenu un droit de séjour parce qu'ils ont démontré qu'ils possédaient suffisamment de ressources et qu'ils disposaient d'une assurance-maladie, peuvent perdre leur droit de séjour lorsqu'ils constituent par la suite une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale.

Cette règle vaut également pour les étudiants de l'Union qui peuvent perdre leur droit de séjour lorsqu'ils ne sont plus inscrits dans un établissement d'enseignement.

Une fois que le droit de séjour permanent a été accordé, il ne peut plus être mis fin au séjour que lorsqu'il s'avère que ce droit de séjour a été obtenu frauduleusement. L'adage «*Fraus omnia corrumpit*» vaut ici également.

Lorsque un citoyen de l'Union a obtenu un droit de séjour permanent, il ne peut être expulsé que s'il présente un grave danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

Le droit de séjour permanent s'éteint automatiquement après une absence de deux ans du territoire.

La directive européenne du 29 avril 2004 invite également le législateur national à revoir le droit au regroupement familial des citoyens de l'Union et le regroupement familial vis-à-vis de citoyens belges.

Dans le projet de loi, un droit au regroupement familial est un droit pour:

- le conjoint ou le partenaire auquel le citoyen de l'Union est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique. Ces partenariats sont des formes de communautés de vie qui ont surtout cours dans les pays scandinaves;
- le partenaire du citoyen de l'Union qui entretient une relation durable et stable avec lui, une grande nouveauté. Par ailleurs, ce droit avait également été

Die regel geldt niet automatisch, want het verblijfsrecht van de betrokkene mag niet worden ingetrokken wanneer de werknemer:

- na een ziekte of een ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt is geworden;
- onvrijwillig werkloos is geworden en staat ingeschreven als werkzoekende;
- een beroepsopleiding volgt.

De niet-beroepsactieve burgers aan wie een verblijfsrecht werd toegekend omdat zij hebben aangetoond dat zij voldoende bestaansmiddelen en een ziekteverzekering hebben, kunnen hun verblijfsrecht alsnog verliezen wanneer zij daarna een onredelijk zware last blijken te zijn voor het sociale-bijstandssysteem.

Die regel geldt ook voor de Uniestudenten, die hun verblijfsrecht kunnen verliezen wanneer zij niet langer in een onderwijsinstelling zijn ingeschreven.

Zodra een recht op duurzaam verblijf werd toegekend, kan daar alleen nog maar een einde aan worden gemaakt indien blijkt dat dat recht op bedrieglijke wijze werd verkregen. Ook hier geldt het adagium «*Fraus omnia corrumpit*».

Wanneer een Unieburger een recht op duurzaam verblijf heeft verworven, kan hij alleen nog maar worden uitgezet als hij een ernstig gevaar betekent voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Het recht op permanent verblijf gaat automatisch teniet na een tweejarige afwezigheid van het grondgebied.

De Europese richtlijn van 29 april 2004 vraagt eveneens aan de nationale wetgevers om het recht op gezinshereniging voor burgers van de Unie te herzien, alsook de gezinshereniging ten aanzien van Belgische burgers.

In het wetsontwerp is het recht op gezinshereniging een recht voor:

- de echtgenoot of de partner met wie de burger van de Unie is verbonden door middel van een geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig met een huwelijk in België wordt beschouwd. Die partnerschappen zijn vormen van levensgemeenschap die vooral in zwang zijn in Scandinavische landen;
- de partner van een burger van de Unie die een duurzame en stabiele relatie met deze burger heeft. Wat een grote nieuwheid is. Dat recht was overigens

introduit par la loi du 15 septembre 2006 pour les étrangers non ressortissants de l'Union;

- les enfants qui sont à charge;
- les ascendants à charge.

Par contre, il n'y a plus de droit au regroupement familial pour les conjoints des ascendants et des descendants qui bénéficient du droit au regroupement familial.

Comme c'est le cas pour les ressortissants non européens, le droit au regroupement familial est soumis à quelques conditions supplémentaires et une période de contrôle de trois ou de cinq ans est également introduite.

En ce qui concerne les conditions supplémentaires, il convient de spécifier qu'elles dépendent du statut du ressortissant de l'Union européenne que l'on souhaite rejoindre.

Aucune condition supplémentaire ne peut être imposée si le ressortissant UE avec lequel on souhaite se regrouper travaille en Belgique ou cherche du travail. Un regroupement familial avec un citoyen UE non actif n'est toutefois seulement possible que si celui-ci a des moyens d'existence suffisants pour également subvenir à l'entretien des personnes qui le rejoignent. Les personnes qui bénéficient du droit au regroupement familial doivent en outre disposer d'une assurance maladie.

D'autres règles encore s'appliquent dans le cas d'un regroupement familial avec un citoyen UE qui étudie en Belgique. Le regroupement familial est limité en l'occurrence au partenaire et aux enfants à charge.

Les règles qui s'appliquent en matière de regroupement familial avec des citoyens UE s'appliquent aussi en ce qui concerne le regroupement familial en Belgique. Une exception est prévue à cette règle, qui s'appliquait aussi précédemment: un ascendant à charge ne peut rejoindre un ressortissant belge que si celui-ci démontre qu'il dispose de moyens d'existence suffisants et d'une assurance maladie. Cette règle a été prévue étant donné qu'il a été constaté que les nouveaux Belges qui n'exercent eux-mêmes aucune activité économique ou n'exercent qu'une activité économique marginale font souvent partir leurs parents pour la Belgique et adressent ensuite ceux-ci au CPAS. La règle est comparable à celle qui s'applique au citoyen UE non actif, à cette différence près que les conditions supplémentaires ne seront pas imposées à l'égard des descendants de Belges.

ook ingevoerd door de wet van 15 september 2006 voor de vreemdelingen die geen onderdaan van de Unie zijn;

- de kinderen ten laste;
- de bloedverwanten in opgaande lijn ten laste.

Er bestaat daarentegen geen recht op gezinshereniging meer voor de echtgenoten van bloedverwanten in de opgaande lijn en de bloedverwanten in neergaande lijn die het recht op gezinshereniging genieten.

Zoals het geval is voor de niet-Europese onderdanen wordt het recht op gezinshereniging afhankelijk gemaakt van een aantal bijkomende voorwaarden en wordt tevens een controleperiode van drie of vijf jaar ingevoerd.

Wat de bijkomende voorwaarden betreft moet gespecificeerd worden dat deze afhankelijk zijn van de status van de EU-onderdaan die men wenst te vervoegen.

Er kunnen geen bijkomende voorwaarden opgelegd worden indien de EU-onderdaan met wie men zich wil herenigen, in België werkt of werk zoekt. Een gezinshereniging met een niet-actieve EU-burger is echter alleen mogelijk indien deze voldoende bestaansmiddelen heeft om ook in het onderhoud van de personen die zich bij hem voegen, te voorzien. Daarenboven moeten de personen die het recht op gezinshereniging genieten, ook beschikken over een ziektekostenverzekering.

Voor een gezinshereniging met een EU-burger die in België studeert, gelden nog andere regels. Hier is de gezinshereniging beperkt tot partner en kinderen ten laste.

De regels die gelden inzake de gezinshereniging met EU-burgers, gelden ook wat betreft de gezinshereniging met Belgen. Op deze regel, die vroeger ook reeds gold, is één uitzondering voorzien: een ascendent ten laste kan een Belgisch onderdaan slechts vervoegen indien deze aantoonde dat hij over voldoende bestaansmiddelen en een ziekteverzekering beschikt. Deze regel werd voorzien aangezien vastgesteld werd dat nieuwe Belgen die zelf geen of slechts een marginale economische activiteit uitoefenen, vaak hun ouders laten afreizen naar België en deze vervolgens doorverwijzen naar het OCMW. De regel is vergelijkbaar met deze die geldt voor de niet-actieve EU-burger, met dat verschil dat de extra-voorwaarden niet zullen opgelegd worden ten aanzien van de descendents van Belgen.

Comme précisé, l'étranger qui invoque un droit au regroupement familial ne se verra pas rapidement octroyer un droit de séjour illimité. Cela ne sera le cas qu'après trois ans. Comme pour les ressortissants UE, la période de contrôle est scindée en deux périodes.

Pendant une première période de deux ans, il peut être mis fin au droit de séjour

- si l'on ne cohabite plus avec le citoyen UE;
- si le citoyen UE a perdu lui-même son droit de séjour;
  - s'il a quitté le pays;
  - s'il est décédé;
  - lorsque les membres de la famille constituent – dans certains cas – une charge déraisonnable pour le système d'assistance sociale.

Pendant la troisième année, il peut être mis fin au droit de séjour s'il existe en outre des éléments indiquant une situation de complaisance.

La période de contrôle prévue pour le regroupement familial avec un étudiant est logiquement de cinq ans, puisque l'étudiant ne peut lui-même acquérir un droit de séjour permanent qu'à l'expiration d'un délai de cinq ans.

Les parents d'un citoyen de l'UE qui sont eux-mêmes citoyens de l'UE sont mis en possession d'une déclaration d'inscription. Si le parent n'est pas ressortissant d'un État membre de l'UE, un permis de séjour lui est délivré.

L'étranger citoyen de l'UE qui rejoint un citoyen de l'UE peut bien entendu acquérir un droit de séjour autonome. Ainsi, par exemple, une femme allemande qui acquiert un droit de séjour en Belgique dans le cadre d'un regroupement familial et qui divorce par la suite pourra conserver son droit de séjour en Belgique si elle a elle-même un emploi.

Conformément aux dispositions de la directive, le projet de loi comporte encore un certain nombre d'exceptions qui permettent une application moins rigide des règles. Ainsi, l'enfant et le parent qui en a la responsabilité conservent tout de même un droit de séjour jusqu'à la fin des études lorsque le citoyen de l'UE pour qui l'enfant est parti en Belgique est décédé ou a quitté le pays.

À l'issue de la période de contrôle, le regroupant obtient un droit de séjour autonome et permanent.

Zoals gesteld zal de vreemdeling die zich beroept op een recht op gezinshereniging, niet dadelijk in het bezit gesteld worden van een onbeperkt verblijfsrecht. Dit zal pas na drie jaar gebeuren. Zoals voor de niet-EU-onderdanen wordt de controleperiode opgesplitst in twee periodes.

Gedurende een eerste periode van twee jaar kan een einde gemaakt worden aan het verblijfsrecht

- indien men niet meer samenwoont met de EU-burger;
- ingeval de EU-burger zelf zijn verblijfsrecht heeft verloren;
  - hij het land heeft verlaten;
  - hij is overleden;
  - indien de familieleden – in bepaalde gevallen – een onredelijke belasting vormen voor het sociale bijstandstelsel.

Tijdens het derde jaar kan er een einde gemaakt worden aan het verblijfsrecht indien er bovendien aanwijzingen zijn dat een schijntoestand werd gecreëerd.

Voor een gezinshereniging met een student bedraagt de controleperiode logischerwijze vijf jaar aangezien de student zelf pas na vijf jaar een duurzaam verblijfsrecht kan verwerven.

Gezinsleden van een EU-burger die zelf EU-burgers zijn, worden in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving. Indien het gezinslid geen onderdaan is van een EU-lidstaat, wordt een verblijfsvergunning afgeleverd.

De vreemdeling die een EU-burger vervoegt en die zelf een EU-burger is, kan uiteraard een autonoom verblijfsrecht verwerven. Een voorbeeld: een Duitse vrouw die in het kader van een gezinshereniging een verblijfsrecht in België verwerft en vervolgens uit de echt scheidt, zal aldus een verblijfsrecht in België kunnen behouden indien zij zelf tewerkgesteld is.

Overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn werd in het ontwerp nog een aantal uitzonderingen opgenomen die toelaten een al te strikte toepassing van de regels te verzachten. Zodoende zullen het kind en de ouder die voor het kind instaat, toch een verblijfsrecht behouden tot het einde van de studies wanneer de EU-burger in functie van wie het kind naar België vertrok, overleden is of het land heeft verlaten.

Bij het verstrijken van de controleperiode verwerft de gezinshereniger een autonoom en duurzaam verblijfsrecht.

Si le regroupant n'est pas ressortissant de l'UE, il obtient un permis de séjour attestant de son droit de séjour permanent.

Si le regroupant est ressortissant de l'UE, un document attestant ce droit de séjour permanent peut lui être délivré. Les ressortissants de l'UE n'étant en principe pas tenus de disposer d'un permis de séjour, il leur faudra formuler une requête expresse en la matière. Ce document intéressera sans aucun doute un grand nombre de ressortissants de l'UE s'il est délivré sous une forme comparable à celle de la carte d'identité électronique, qui permet de nombreuses autres applications.

Le projet de loi introduit une nouveauté en ce sens que, dans un certain nombre de cas, le fait de ne pas remplir ou de remplir tardivement les obligations administratives dans le cadre de la législation relative aux conditions de séjour peut être sanctionné par une amende administrative. La possibilité d'infliger une amende semble requise pour responsabiliser l'étranger. Le fait que toutes sortes de formalités ne sont pas remplies de façon correcte, par exemple l'introduction en temps voulu d'une demande de prolongation d'un titre de séjour, entraîne en effet une pression supplémentaire pour les administrations communales, les services de police et l'Office des étrangers. C'est au tribunal de première instance qu'il revient de juger si l'amende a été infligée à tort ou à raison. En cas de refus de payer l'amende, l'administration du Cadastre, de l'Enregistrement et des Domaines peut être chargée du recouvrement.

*
* *

Dans le troisième volet de son intervention, le vice-premier ministre passe en revue les adaptations mineures.

Une première adaptation mineure concerne le nouvel article 51/3bis de la loi relative aux étrangers en matière de fouille des étrangers qui ne souhaitent pas introduire de demande d'asile auprès de l'Office des étrangers. Il ne faut pas perdre de vue que de nombreux candidats-réfugiés sont originaires de régions en proie à la guerre ou de régions où il n'est pas inhabituel d'être armé en permanence. Il va de soi qu'on ne peut tolérer qu'un étranger armé ait accès aux services publics, ce qui pourrait mettre en péril l'intégrité physique des agents présents de la fonction publique ou d'autres candidats réfugiés. Il ressort des incidents qui sont déjà survenus au cours des années écoulées

Indien de gezinshereniger een niet-EU-onderdaan is, wordt een verblijfsvergunning ter staving van het duurzame verblijfsrecht verstrekt.

Wanneer de gezinshereniger een EU-onderdaan is, kan een document afgeleverd worden waaruit dit duurzaam verblijf wordt afgeleid. Aangezien voor EU-onderdanen in beginsel geen verblijfsvergunningen dienen afgeleverd te worden, zal er een uitdrukkelijk verzoek van de EU-onderdaan moeten uitgaan. Er mag verwacht worden dat veel EU-onderdanen graag zullen willen beschikken over een dergelijk document indien het een vorm aanneemt die vergelijkbaar is met de elektronische identiteitskaart die tal van extra-toepassingen kent.

Een nieuwigheid in het wetsontwerp bestaat erin dat in een aantal gevallen het niet of laattijdig vervullen van de administratieve verplichtingen in het kader van de verblijfswetgeving gesanctioneerd kan worden met een administratieve geldboete. De mogelijkheid om een boete op te leggen lijkt vereist om de vreemdeling te responsabiliseren. Het feit dat allerhande formaliteiten, zoals het tijdig aanvragen van een verlenging van een verblijfstitel, niet op een correcte wijze gebeuren, zorgt immers voor bijkomende werkdruk voor de gemeentebesturen, de politiediensten en de Dienst Vreemdelingenzaken. De rechtbank van Eerste Aanleg is bevoegd om zich uit te spreken over het feit of de boete al dan niet terecht werd opgelegd. Bij weigering om de boete te betalen kan de administratie van het Kadaster, Registratie en Domeinen met de invordering belast worden.

*
* *

In het derde luik van zijn tussenkomst overloopt de vice-eersteminister de kleinere aanpassingen.

Een eerst dergelijke aanpassing betreft het nieuwe artikel 51/3bis van de vreemdelingenwet inzake het fouilleren van vreemdelingen die een asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken wensen in te dienen. Er mag niet uit het oog verloren worden dat veel kandidaat-vluchtelingen rechtstreeks afkomstig zijn uit oorlogszones of uit regio's waar het niet ongebruikelijk is om steeds gewapend te zijn. Het spreekt voor zich dat niet getolereerd kan worden dat een gewapende vreemdeling toegang krijgt tot overheidsdiensten waardoor de fysieke integriteit van de aanwezige ambtenaren of andere kandidaat-vluchtelingen in het gedrang zou kunnen komen. Dat deze voorzorgsmaatregel niet

que cette mesure de précaution n'est pas superflue, étant donné qu'une fois au moins, une personne a été très grièvement blessée à la suite d'une rixe. La directive européenne relative aux procédures prévoit la possibilité d'organiser une fouille de sécurité. Un fondement légal précis est cependant requis. Le texte proposé autorise le personnel de sécurité de l'Office des étrangers à procéder à une fouille de sécurité. La fouille doit être effectuée par une personne du même sexe que la personne fouillée et ne peut viser qu'à constater que le candidat-réfugié n'est pas en possession d'objets dangereux. Pour des raisons évidentes, l'étranger qui arrive dans un centre fermé pour illégaux doit, lui aussi, pouvoir être soumis à une fouille de sécurité. Un contrôle est également utile après des visites ou avant un transfèrement. Les dispositions complétant l'article 74/8 existant de la loi sur les étrangers créent un fondement légal pour les pratiques existantes.

Une deuxième petite adaptation concerne la contrainte qui peut être exercée. Conformément aux recommandations de la commission Vermeersch, le même article prévoit également que, si le personnel de surveillance des centres fermés doit exercer une contrainte vis-à-vis d'un étranger pendant son séjour dans un tel centre ou pendant son transfèrement, les dispositions de l'article 37 de la loi sur la fonction de police sont d'application. La contrainte ne peut donc être utilisée que pour poursuivre un objectif légitime qui ne peut être atteint autrement. Tout recours à la contrainte doit en outre être raisonnable et proportionnel à l'objectif poursuivi.

La troisième adaptation ponctuelle concerne les entrées irrégulières. Cette adaptation était nécessaire afin de satisfaire aux normes découlant de l'accord de Schengen. La Belgique a plusieurs frontières extérieures Schengen qu'elle doit contrôler. La législation actuelle prévoit déjà une répression pénale de l'entrée illégale. En plus des entrées illégales, il est parfois aussi question d'entrées irrégulières. En cas d'entrées irrégulières, l'étranger dispose bel et bien des documents qui lui donnent accès au territoire Schengen, mais il entre dans le pays sans passer par les points de passage frontaliers prévus ou en dehors des heures d'ouverture des postes frontaliers. Il échappe ainsi au contrôle frontalier. Afin d'inciter l'étranger à utiliser les points de passage frontaliers pendant les heures d'ouverture prévues, une amende pourra être infligée aux contrevenants. Cette amende est en principe infligée à la personne qui est prise au moment où elle franchit la frontière de manière irrégulière. Si le

overbodig is, blijkt uit de incidenten die zich de afgelopen jaren reeds hebben voorgedaan en waarbij reeds minstens eenmaal een persoon levensgevaarlijk gewond werd na een steekpartij. De Europese procedurerichtlijn voorziet de mogelijkheid om een veiligheidsfouillering te organiseren. Een klare wettelijk basis is wel vereist. In de voorgestelde tekst wordt aan het veiligheidspersoneel van de Dienst Vreemdelingenzaken de mogelijkheid geboden om een veiligheidsfouillering door te voeren. Deze dient te gebeuren door een persoon van hetzelfde geslacht als de de gefouilleerde en mag er alleen op gericht zijn vast te stellen dat de kandidaat-vluchteling geen gevaarlijke voorwerpen bij zich heeft. Een vreemdeling die aankomt in een gesloten centrum voor illegalen, dient om evidente redenen ook aan een veiligheidsfouillering onderworpen te kunnen worden. Een controle is verder nodig nadat hij bezoek heeft ontvangen of voorafgaand aan een overbrenging. De aanvulling van het bestaande artikel 74/8 van de vreemdelingenwet zorgt voor een wettelijk kader voor de bestaande praktijken.

Een tweede kleine aanpassing betreft de dwang die mag worden uitgeoefend. Overeenkomstig de aanbevelingen van de commissie-Vermeersch, wordt in hetzelfde artikel ook bepaald dat, indien het bewakingspersoneel van de gesloten centra dwang dient uit te oefenen ten aanzien van een in een dergelijk centrum ondergebrachte vreemdeling of tijdens een overbrenging, de bepalingen van artikel 37 van de wet op het Politieambt van toepassing zijn. Dwang is dus alleen mogelijk om een wettig doel na te streven dat niet op een andere wijze kan bereikt worden. Het gebruikte geweld moet bovendien redelijk zijn en in verhouding staan tot het nagestreefde doel.

De derde punctuele aanpassing betreft de onregelmatige binnenkomsten. Deze aanpassing was nodig om te voldoen aan de normen die voortvloeien uit het akkoord van Schengen. België heeft een aantal Schengenbuitengrenzen die het moet controleren. De huidige wetgeving voorziet al in een strafrechtelijke beteugeling van de onwettige binnenkomst. Naast onwettige binnenkomsten is er soms ook sprake van onregelmatige binnenkomsten. Bij onregelmatige binnenkomsten beschikt de vreemdeling wel over de documenten die hem toegang verlenen tot het Schengengrondgebied, maar komt hij zonder via de voorziene grensdoorlaatposten te passeren of buiten de openingsuren van de grensposten binnen. Op die manier ontsnapt hij aan de grenscontrole. Om de vreemdeling ertoe te brengen gebruik te maken van de Schengendoorlaatposten tijdens de voorziene openingsuren, zal een boete kunnen opgelegd worden aan de overtreders. Deze boete wordt in principe opgelegd aan de persoon die gevat

transporteur est, de par sa négligence, coresponsable du fait que des membres de l'équipage ou des passagers pénètrent dans le pays de façon irrégulière, une responsabilité solidaire s'applique.

*
* *

En guise de conclusion, M. Dewael déclare qu'étant donné que l'Europe continue à promulguer de nouvelles directives à un rythme accéléré, il faudra certainement encore apporter une série d'adaptations à la législation nationale au cours des prochains mois et des prochaines années. Il songe notamment, à cet égard, à une directive visant à uniformiser davantage la politique d'éloignement.

En outre, ses services lui signalent encore régulièrement des problèmes qui peuvent uniquement être résolus par la voie législative.

En effet, ce serait une utopie de croire, malgré les efforts législatifs importants qui ont déjà été fournis au cours de l'actuelle législature, que le travail serait terminé. L'immigration augmente de plus en plus et une organisation claire est nécessaire afin qu'elle puisse se dérouler d'une manière socialement acceptable. Quoi qu'il en soit, le projet de loi à l'examen représente un nouveau pas dans la bonne direction.

III. — DISCUSSION GÉNÉRALE

A. Questions et observations des membres

M. Joseph Arens (cdH) fait observer que le projet de loi ne prévoit pas de délai minimum pour la réponse du ministre de l'Intérieur ou de son délégué à la demande d'octroi du statut de résident de longue durée. Contrairement à ce qu'indique l'exposé des motifs (DOC 51 2845/001, pp. 29-30), l'intervenant estime que ce délai doit être fixé par le législateur, d'autant que le projet de loi prévoit un délai pour le traitement des demandes de regroupement familial introduites par des résidents de longue durée.

Il souhaite également avoir l'assurance que la procédure de demande des personnes qui souhaitent obtenir le statut de résident de longue durée en Belgique mais qui s'établissent dans un autre État membre ne

wordt op het ogenblik dat hij de grens op een onregelmatige wijze overschrijdt. Indien de vervoersmaatschappij door haar nalatigheid mede verantwoordelijk is voor het feit dat bemanningsleden of passagiers het land op onregelmatige wijze binnenkomen, geldt een hoofdelijke aansprakelijkheid.

*
* *

Ten besluite stelt de heer Dewael dat er – aangezien Europa tegen een zeer hoog tempo nieuwe richtlijnen blijft uitvaardigen – de volgende maanden en jaren zeker nog een aantal aanpassingen aan de nationale wetgeving vereist zal zijn. Hierbij denkt hij met name aan een richtlijn inzake een meer eenvormig verwijderingsbeleid.

Daarnaast signaleren zijn diensten hem nog regelmatig problemen die enkel middels wetgevend werk kunnen verholpen worden.

Het is immers een utopie te geloven dat, ondanks de belangrijke wetgevende inspanningen die tijdens deze legislatuur reeds geleverd werden, het werk af zou zijn. Er is steeds meer migratie en om deze op een maatschappelijk aanvaardbare wijze te laten verlopen is een duidelijke organisatie nodig. Dit wetsontwerp is in ieder geval opnieuw een stap in de goede richting.

III. — ALGEMENE BESPREKING

A. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer Joseph Arens (cdH) merkt op dat het wetsontwerp geen minimale termijn voorziet waarbinnen de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gevolmachtigde dient te antwoorden op de aanvraag van verkrijging van de status van langdurig ingezetene. In tegenstelling tot hetgeen in de memorie van toelichting wordt gesteld (DOC 51 2845/001 – blz. 29-30), is de spreker van oordeel dat het aan de wetgever toekomt deze termijn te bepalen temeer daar de termijn voor de behandeling van een aanvraag tot gezinshereniging met een langdurig ingezetene wél in het wetsontwerp is opgenomen.

Voorts wenst hij de verzekering dat de procedure voor de aanvraag van een persoon die in België de status van langdurig ingezetene aanvraagt maar zich in een andere lidstaat vestigt, slechts zal worden

sera pas suspendue avant que ces personnes aient réellement obtenu ce statut dans cet autre État membre.

Il demande ensuite quelle distinction est opérée entre les verbes «quitter» et «s'absenter».

Il souhaite également savoir pourquoi les séjours effectués dans le cadre d'une formation professionnelle ne comptent que pour moitié lors du calcul du délai d'attente.

Enfin, M. Arens s'enquiert des critères qui seront appliqués par le ministre pour établir qu'une personne est devenue une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale.

*
* *

Mme Dalila Douifi (sp.a-spirit) constate que le projet de loi poursuit deux objectifs majeurs.

D'une part, il concerne le nouveau statut, très important, de résident de longue durée.

Il implique que ce statut de séjour européen pourra être demandé par les ressortissants de pays non-membres de l'Union européenne (aussi appelés «ressortissants de pays tiers») qui séjournent légalement en Belgique depuis au moins cinq ans et qui disposent de ressources suffisantes ainsi que d'une assurance maladie. Ces ressortissants disposeront dès lors d'un statut légal comparable à celui des citoyens de l'Union européenne. Cette innovation permettra à ces ressortissants de pays tiers d'obtenir plus facilement un droit de séjour provisoire ou définitif dans un autre État membre à partir de la Belgique et d'y faire leur vie (ou inversement). Ces dispositions visent à simplifier la mobilité des ressortissants de pays tiers entre les États membres et à leur garantir certains droits.

L'intervenante estime évidemment qu'il s'agit là d'une mesure positive et logique: tout comme pendant le débat sur le droit de vote des immigrés, elle considère en effet aussi en l'occurrence que les personnes qui séjournent légalement en Belgique pendant cinq ans au moins doivent autant que possible se voir octroyer les mêmes droits que les ressortissants UE, sans qu'elles doivent pour autant devenir belges. Elle se réjouit dès lors que cette logique de citoyenneté sur la base de la résidence soit à présent aussi acceptée par les partenaires gouvernementaux de son groupe.

stopgezet nadat deze die status in die andere lidstaat daadwerkelijk zal hebben verkregen.

Verder vraagt hij naar het onderscheid tussen de noties «quitter» en «s'absenter».

Ook wil hij weten waarom het verblijf in het raam van een beroepsopleiding slechts voor de helft in aanmerking genomen wordt bij de berekening van de wachttijd.

Ten slotte informeert de heer Arens naar de criteria die de minister zal hanteren om vast te stellen dat iemand een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel.

*
* *

Mevrouw Dalila Douifi (sp.a-spirit) stelt vast dat het wetsontwerp uit twee belangrijke delen bestaat.

Eenzijds is er het zeer belangrijk nieuw statuut van langdurig ingezetene.

Hierdoor kunnen niet-EU-burgers, de zogenaamde «derdelanders», die gedurende ten minste vijf jaar legaal in België verblijven en over voldoende bestaanmiddelen en een ziektekostenverzekering beschikken, dit Europees verblijfsstatuut aanvragen waardoor zij een juridische status verkrijgen die vergelijkbaar is met deze van de EU-burgers. Hoermee kunnen deze niet-EU-onderdanen vanuit België gemakkelijker in een andere lidstaat een tijdelijk of definitief verblijfsrecht verkrijgen en daar een toekomst uitbouwen, en andersom. De bedoeling is om zo de mobiliteit van niet-EU-onderdanen tussen de verschillende lidstaten te vereenvoudigen en bepaalde rechten te garanderen.

Vanzelfsprekend vindt de spreekster dit een goede en logische maatregel: net zoals tijdens het debat over het zogenaamde migrantenstemrecht meent zij immers ook hier dat mensen die minstens vijf jaar legaal in België verblijven, zoveel mogelijk dezelfde rechten moeten krijgen als de EU-onderdanen, zonder dat zij daarvoor Belg moeten worden. Zij is dan ook verheugd dat deze logica van burgerschap op basis van ingezetenschap nu ook door de coalitiepartners van haar fractie aanvaard wordt.

Par ailleurs, l'importante directive 2004/38/CE relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leur famille de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres est aussi transposée.

L'importance de cette directive ressort du fait qu'elle règle aussi le regroupement familial et la constitution de famille entre des ressortissants UE et des Belges. Dans de précédentes interventions et propositions, l'intervenante a déjà attiré l'attention sur la problématique souvent sous-estimée de l'immigration matrimoniale et consécutive. En effet, il découle non seulement de cette situation que ce partenaire immigré, qui n'a souvent pas été scolarisé, éprouve de plus en plus de difficultés à participer sur un pied d'égalité à une société où la formation occupe une importance croissante, mais également que l'on est, en raison du nombre croissant de mariages avec des partenaires du pays d'origine, moins confronté à des enfants de la deuxième et de la troisième génération qu'à des enfants de la «première génération et demie», dont l'un des parents est un nouveau venu, ce qui accroît le risque d'une reproduction du retard langagier dans les familles concernées.

La constitution de famille, la liberté de choisir son partenaire et le regroupement familial avec des enfants mineurs sont des droits fondamentaux auxquels on ne saurait toucher. Il n'en demeure pas moins qu'il faut lutter de manière ciblée contre les mariages de complaisance, les mariages forcés et l'usage impropre du droit à la constitution de famille et au regroupement familial et ce, en premier lieu, au moyen de campagnes de sensibilisation ciblées sur les inconvénients que peut présenter le mariage avec un partenaire du pays d'origine, mais aussi par le biais des mesures en projet qui sont de nature à décourager le recours impropre à ces procédures, telles que – par exemple – l'allongement de la période de contrôle de la cohabitation effective avant que l'on bénéficie d'un droit de séjour illimité.

Les opinions divergent cependant quant à l'âge minimum requis pour obtenir un droit de séjour par le biais du mariage. À l'heure actuelle, les étrangers non ressortissants de l'UE ne peuvent faire usage de leur droit au regroupement familial qu'après avoir atteint l'âge de 21 ans. Un Belge ou un autre ressortissant de l'UE peut par contre faire venir son partenaire étranger dès son dix-huitième anniversaire. Il serait sans doute plus logique de généraliser la règle des 21 ans. Cette mesure contribuerait en outre à décourager les abus. En effet, le mariage pourrait avoir lieu avant le vingt et unième anniversaire dans le pays d'origine, mais le droit de séjour issu du mariage ne serait octroyé qu'à l'âge de 21 ans. Les deux partenaires ou l'un d'entre

Anderzijds wordt de eveneens belangrijke richtlijn 2004/38/EG betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, omgezet.

Het belang van deze richtlijn blijkt uit het feit dat hierbij ook de gezinshereniging en de gezinsvorming tussen EU-onderdanen en Belgen geregeld worden. In vroegere tussenkomsten en voorstellen heeft de spreker reeds gewezen op de vaak onderschatte problematiek van de huwelijks- en volgmigratie. Inderdaad, niet alleen wordt het voor die vaak ongeschoolde binnenkomende partner steeds moeilijker om evenwaardig te kunnen deelnemen aan een samenleving waarin scholing steeds belangrijker wordt, maar daarenboven heeft men, ingevolge het toenemend aantal huwelijken met partners uit het herkomstland, minder te maken met tweede- en derde-generatiekinderen maar meer met de zogenaamde «anderhalf generatie» waarbij een van beide ouders nieuwkomer is, hetgeen het risico van een reproductie van de taalachterstand in de betrokken gezinnen vergroot.

Gezinsvorming, vrijheid van partnerkeuze en gezinshereniging met minderjarige kinderen zijn fundamentele rechten waar niet zomaar aan geraakt kan worden. Dit neemt echter niet weg dat schijnhuwelijken, gedwongen huwelijken én het oneigenlijk gebruik van het recht op gezinsvorming en gezinshereniging gericht aangepakt moeten worden. Dit dient in de eerste plaats te gebeuren door middel van gerichte sensibiliseringscampagnes over de mogelijke nadelen van het huwelijk met een partner uit het land van herkomst maar tevens door de ontworpen maatregelen die het oneigenlijk gebruik van deze procedures ontmoedigen, zoals – bijvoorbeeld – de langere controleperiode op effectieve samenwoning alvorens men een onbeperkt verblijfsrecht verkrijgt.

Een discussiepunt hierbij is evenwel de minimumleeftijd waarop men via huwelijk een verblijfsrecht kan verkrijgen. Momenteel kunnen vreemdelingen, die geen EU-onderdaan zijn, slechts van hun recht op gezinsvorming gebruik maken vanaf 21 jaar. Belgen en andere EU-onderdanen kunnen hun buitenlandse partner laten overkomen wanneer deze de leeftijd van 18 jaar bereikt heeft. Het zou wellicht logischer zijn indien die grens voor iedereen 21 jaar zou zijn. Dit zou daarenboven bijdragen tot het ontmoedigen van misbruiken. Men zou immers weliswaar eerder kunnen huwen in het land van herkomst maar men zou moeten wachten tot 21 jaar alvorens het daardoor afgeleid verblijfsrecht wordt verkregen. Dit zou er kunnen toe bijdragen dat de beide

eux pourraient entre-temps acquérir, avec l'âge, davantage d'autonomie et mieux résister à la pression familiale. La distinction actuelle opérée au niveau de l'âge – qu'elle soit ou non issue de directives européennes – est donc illogique.

Mme Douifi met enfin en garde contre la logique des directives de l'UE, qui permet d'assortir la venue d'un partenaire étranger d'exigences financières toujours plus élevées. Si l'on poursuit cette logique (comme aux Pays-Bas), il est évident que seules les personnes aisées pourront encore faire venir un partenaire étranger, parce qu'elles pourront subvenir à ses besoins. Il ne sera plus tenu aucun compte des possibilités de ce partenaire au sein de notre société. Il s'agit d'une forme de paternalisme inversé.

*
* *

Mme Katrien Schryvers (CD&V) souligne, en guise d'introduction, que son groupe a toujours plaidé en faveur d'une harmonisation des législations sur les étrangers au sein des différents États membres de l'UE et qu'il a toujours été partisan d'une approche européenne de la problématique du droit d'asile et de la migration.

Ce sont les accords de Tampere qui sont à l'origine de cette volonté d'harmonisation.

Huit ans ont passé et nous sommes toujours confrontés quotidiennement aux conséquences des politiques disparates menées en la matière par les États membres européens. Ces différences peuvent être observées au niveau de la politique menée par ces États à l'égard des ressortissants de pays tiers, mais aussi à l'égard des ressortissants de l'UE qui se déplacent et viennent s'établir à l'intérieur des frontières des États membres, ainsi qu'à l'égard de leurs propres ressortissants. La problématique des différentes «filières» (songeons notamment à la «filière belge») subsiste donc. Il reste encore un long chemin à parcourir et nous avançons à pas lents. Il conviendra donc de garder à l'esprit l'aspect communautaire.

Qui plus est, la loi sur les étrangers opère, après la modification par la loi du 15 septembre 2006, une distinction entre les étrangers, les membres de la famille de Belges (dans le cadre du regroupement familial) et les ressortissants de l'Union européenne et les membres de leur famille. Le projet de loi à l'examen y ajoute encore le statut de résident de longue durée. La loi sur les étrangers devient ainsi un échec de la loi.

partners, of één daarvan, door de hogere leeftijd, zelfstandiger zouden zijn en zo beter aan familiale druk zouden kunnen weerstaan. Het huidige – al dan niet door Europese richtlijnen ingegeven – onderscheid inzake leeftijd is dus niet logisch.

Mevrouw Douifi waarschuwt ten slotte voor de logica van de EU-richtlijnen die toelaat dat er steeds hogere financiële voorwaarden gesteld worden aan de persoon die een buitenlandse partner laat overkomen. Indien – zoals in Nederland – deze logica wordt doorgetrokken, zal dit onvermijdelijk leiden tot een toestand waarbij enkel kapitaalkrachtige personen nog een buitenlandse partner zullen kunnen laten overkomen omdat zij in zijn onderhoud kunnen voorzien, maar waarbij geen rekening wordt gehouden met de mogelijkheden van die partner in onze samenleving. Een omgekeerde paternalistische logica dus.

*
* *

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) benadrukt als inleiding dat haar fractie steeds vragende partij geweest is voor een harmonisering van de vreemdelingenwetgevingen van de verschillende Europese lidstaten en voor een aanpak op Europees niveau van het asiel- en migratievraagstuk.

Het akkoord van Tampere ligt aan de basis van deze wil tot harmonisering.

Na acht jaar wordt men echter nog dagelijks geconfronteerd met de gevolgen van een verschillend vreemdelingenbeleid tussen de Europese lidstaten. Deze verschillen bestaan niet alleen ten opzichte van «derdelanders», maar ook ten opzichte van de EU-onderdanen die zich binnen de grenzen van de lidstaten verplaatsen en komen vestigen, en ten opzichte van de eigen onderdanen. De problematiek van de verschillende «routes», zoals de zogenaamde «Belgiërout», blijft in dit opzicht dus bestaan. Er is nog een lange weg te gaan en de vooruitgang gebeurt met kleine stapjes. Men zal dus het gemeenschappelijk beeld niet uit het oog mogen verliezen.

Daarenboven maakt de vreemdelingenwet, na de wijziging door de wet van 15 september 2006, een onderscheid tussen vreemdelingen, familieleden van Belgen (in het kader van de gezinshereniging) en EU-onderdanen en hún familieleden. Het voorliggend wetsontwerp voegt daar nog de status van langdurige ingezetene aan toe. De vreemdelingenwet wordt hierdoor een kluwen dat niet alleen onleesbaar is geworden maar

seulement devenu illisible, mais qui crée en outre une grande confusion. La réponse à la question de savoir qui peut obtenir un permis de séjour, quand et à quelles conditions, nécessite en effet d'emblée le recours à un expert en matière. Il est clair que, outre une harmonisation de la législation, il faudra également tendre vers une simplification de celle-ci.

L'approche de la question de l'asile et de l'immigration fera certainement l'objet à l'avenir de nouvelles modifications.

Dans ce cadre, l'intervenante se limite à exprimer le souhait que lors de l'évaluation prévue de la procédure de filtre devant le Conseil d'État, il y aura une ouverture suffisante pour traiter des problèmes relatifs à la procédure d'asile.

En ce qui concerne le projet de loi à l'examen, son attention va en premier lieu aux possibilités de regroupement familial pour les Belges et les ressortissants de l'Union européenne et au droit de séjour des ressortissants de l'Union européenne.

Pour commencer, elle cite le *Vlaams Minderheden-centrum*, qui formule la réflexion suivante à cet égard:

«Lors de l'instauration de la loi du 15 décembre 1980, le législateur a opté par principe pour l'égalité de traitement entre les Belges et les citoyens de l'Union européenne. Il semblait inéquitable aux yeux du législateur que des étrangers soient mieux traités que les propres ressortissants. Le projet de loi prévoit à présent une suppression de cette égalité de traitement: un Belge qui veut se regrouper avec un ascendant devra désormais disposer (pour son ascendant) d'une assurance maladie et devra satisfaire à une condition de revenu, alors que d'un point de vue strict, cette disposition ne s'applique pas au citoyen de l'Union européenne. Cette inégalité de traitement est peut-être contraire à la constitution. En outre, une suppression de l'assimilation entre Belges et citoyens de l'Union européenne pourrait générer une nouvelle filière, une «filière néerlandaise» ou une «filière française» les Belges partant s'installer dans ces pays voisins, où il bénéficie, en tant que citoyens de l'Union européenne d'un droit au regroupement familial (à savoir européen) plus favorable (cf. la «filière belge». Enfin, une discrimination des Belges par rapport aux citoyens de l'Union européenne ne nous paraît pas vraiment nécessaire: les citoyens de l'Union européenne doivent également démontrer (en vertu du droit européen) que leurs parents sont financièrement «à charge», ce qui constitue déjà implicitement une condition de revenu.»

ook voor heel wat verwarring zorgt. Het antwoord op de vraag wie, wanneer, aan welke voorwaarden een verblijfsvergunning kan bekomen, vergt immers al meteen een deskundige ter zake. Het is duidelijk dat men - naast een harmonisering van de wetgeving - ook naar een vereenvoudiging zal moeten evolueren.

De aanpak van het asiel- en migratievraagstuk zal in de toekomst ongetwijfeld het voorwerp uitmaken van nieuwe wijzigingen.

In dit kader beperkt de spreekster er zich toe de hoop uit te drukken dat er bij de voorziene evaluatie van de filterprocedure voor de Raad van State voldoende openheid zal zijn om de knelpunten in de asielprocedure aan te pakken.

Met betrekking tot het voorliggend wetsontwerp gaat haar aandacht in de eerste plaats uit naar de mogelijkheden tot gezinshereniging voor Belgen en EU-onderdanen en naar het verblijfsrecht van de EU-onderdanen.

Vooreerst stelt zij dat het Vlaams Minderheden-centrum hierbij het volgende opmerkt:

«Bij de invoering van de wet van 15 december 1980 koos de wetgever principiëel voor een gelijke behandeling van Belgen en EU-burgers. Het leek de wetgever onbillijk dat vreemdelingen beter zouden behandeld worden dan eigen onderdanen. Het wetsontwerp voorziet nu in een opheffing van die gelijke behandeling: een Belg die zich wil herenigen met een ascendent zal voortaan (voor zijn ascendent) over een ziekteverzekering moeten beschikken en aan een inkomensvoorwaarde moeten voldoen, terwijl dit strikt gezien niet geldt voor een EU-burger. Deze ongelijke behandeling is mogelijk in strijd met de Grondwet. Bovendien kan een opheffing van de gelijkschakeling tussen Belgen en EU-burgers aanleiding geven tot de creatie van een nieuwe route, een zogenaamde «Nederlandroute» of «Frankrijkroute», doordat Belgen naar een van onze buurlanden trekken omdat ze daar als EU-burger van een meer gunstig (nl. Europees) gezinsherenigingsrecht genieten (cfr. de zgn. «België-route»). Tenslotte lijkt een discriminatie van Belgen met EU-burgers ons niet echt nodig: EU-burgers moeten ook aantonen (ingevolge het Europees recht) dat hun ouders financieel «ten laste» zijn, hetgeen impliciet al een inkomensvoorwaarde inhoudt.»

L'on s'aperçoit donc que le *Vlaams Minderheden-centrum* partage les préoccupations de l'intervenante en ce qui concerne la formation de filières. La condition de disposer de moyens de subsistance suffisants n'est d'ailleurs pas prévue dans le cadre du regroupement familial en application de l'article 10 de la loi sur les étrangers. La membre rappelle la position de son groupe politique à cet égard: la condition de disposer de moyens de subsistance suffisants est une possibilité offerte dans le cadre des directives européennes, elle s'applique à toutes les catégories qui peuvent prétendre au regroupement familial, et doit être intégrée en tant que telle dans la loi.

L'intervenante considère par ailleurs que les divers accords bilatéraux constituent une faille permanente dans le cadre du regroupement familial. Les conditions actuellement prévues par la loi ne sont en effet pas applicables – par exemple – aux ressortissants du Maroc et de la Turquie, le principal groupe de candidats au regroupement familial en Belgique. Le ministre est dès lors une fois encore invité à entreprendre les démarches nécessaires pour pouvoir imposer certaines conditions à ces personnes également.

Mme Schryvers souhaite revenir sur l'instauration de conditions d'intégration. Étant donné que les directives offrent également explicitement cette possibilité, elle regrette que le gouvernement n'en tire pas pleinement profit. Dans l'exposé des motifs, le ministre renvoie en effet à l'application de cette possibilité par les États fédérés. Le groupe *CD&V* estime néanmoins que l'obtention d'un droit de séjour doit être subordonnée au respect de ces conditions d'intégration et que cette obligation doit être inscrite dans la loi.

L'intervenante s'intéresse ensuite aux possibilités de recours contre les décisions relatives aux autorisations de séjour. Pour l'heure, ces recours peuvent encore être introduits auprès de la Commission consultative des étrangers. La loi du 15 septembre 2006 a toutefois supprimé cette procédure, si bien qu'à l'avenir, le pouvoir décisionnel appartiendra presque exclusivement au ministre de l'Intérieur, et en particulier à l'Office des étrangers. Ce service pourra donc statuer de manière autonome et, par conséquent, mettre fin à une autorisation de séjour. Dans le cadre de la lutte contre les mariages de complaisance, qui doivent être sévèrement réprimés, on ne peut rien y objecter, mais les principes généraux de l'État de droit ne peuvent être perdus de vue. Une décision de l'Office des étrangers ne peut en effet être contestée que par une procédure écrite devant le nouveau Conseil du contentieux des étrangers. Ce conseil ne peut rejurer les faits et il agit donc comme une sorte de juge de cassation.

Hieruit blijkt dat dus ook het Vlaams Minderheden-centrum de bezorgdheid van de spreekster rond de «routevorming» deelt. De vereiste van voldoende bestaansmiddelen is trouwens evenmin voorzien in het kader van de gezinshereniging van vreemdelingen met toepassing van het artikel 10 van de vreemdelingenwet. Hierbij herhaalt zij het standpunt van haar fractie ter zake: de vereiste van voldoende bestaansmiddelen is een mogelijkheid die in het kader van de Europese richtlijnen wordt geboden, zij geldt voor alle categorieën die aan gezinshereniging doen, en dient als dusdanig in de wet te worden opgenomen.

Verder meent de spreekster dat de diverse bilaterale akkoorden een blijvend zwak punt vormen in het kader van de gezinshereniging. De voorwaarden die nu in de wet worden voorzien, zijn immers niet van toepassing op onderdanen uit – bijvoorbeeld – Marokko en Turkije, de grootste groep gezinsherenigers in België. De minister wordt daarom opnieuw opgeroepen om de nodige stappen te zetten zodat ook aan deze mensen bepaalde voorwaarden kunnen opgelegd worden.

Voorts wil zij het invoeren van integratievoorwaarden terug onder de aandacht brengen. Omdat ook deze mogelijkheid uitdrukkelijk door de richtlijnen geboden wordt, betreurt zij dat de regering deze niet ten volle benut. In de memorie verwijst de minister immers naar de toepassing hiervan door de deelstaten. De *CD&V*-fractie is echter van mening dat het voldoen aan de integratievoorwaarden onlosmakelijk gekoppeld moet zijn aan het bekomen van een verblijfsrecht en dat dit in de wet voorzien moet worden.

Vervolgens staat zij stil bij de beroepsmogelijkheid tegen beslissingen betreffende de verblijfsvergunningen. Op dit moment kan dit nog steeds bij de Commissie van Advies voor Vreemdelingen. De wet van 15 september 2006 heeft deze procedure echter afgeschaft zodat in de toekomst de beslissingsbevoegdheid dien-aangaande vrijwel volledig aan de minister van Binnenlandse Zaken, meer in het bijzonder aan de Dienst Vreemdelingenzaken, zal toekomen. Deze dienst zal dus autonoom kunnen oordelen en dientengevolge een verblijfsrecht kunnen beëindigen. In het kader van de strijd tegen de schijnhuwelijken, waartegen hard moet worden opgetreden, is daar weinig tegen in te brengen, maar men mag de algemene principes van de rechtstaat niet uit het oog verliezen. Tegen een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake het verblijfsrecht is immers enkel een schriftelijke procedure voor de nieuwe Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorzien. Deze raad kan de feiten niet opnieuw beoordelen.

Comme cela fut déjà souligné à l'époque de l'examen du projet de loi qui est devenu la loi du 15 septembre 2006, une telle disposition est contraire au droit de l'Union européenne et à l'article 13 de la CEDH.

L'intervenante demande également au vice-premier ministre quelles sont ses intentions en ce qui concerne l'évaluation de la procédure de filtre devant le Conseil d'État.

Enfin, Mme Schryvers met en garde contre la possibilité de mettre fin au droit de séjour d'un citoyen UE qui est inactif sur le plan économique lorsque le membre de sa famille, à un certain moment, ne dispose plus d'une assurance maladie ou de suffisamment de ressources. Cela signifie que lorsqu'un citoyen UE, inactif sur le plan économique, dispose encore pour lui-même d'une assurance maladie et de ressources suffisantes, mais plus pour le membre de sa famille, ils perdent tous deux leur droit de séjour. Le droit de séjour du citoyen UE inactif et le droit de séjour du membre de sa famille ne peuvent pas être liés. Le droit de séjour du membre de la famille est certes, dans une première phase, subordonné à celui du citoyen UE, mais l'inverse ne peut jamais être vrai. Seul le droit de séjour du membre de la famille a en effet un caractère «secondaire». La même observation peut également être faite au sujet de la perte du droit de séjour du citoyen UE dans le cadre d'un court séjour, lorsque le membre de sa famille devient une charge déraisonnable pour l'aide sociale.

*
* *

Mme Talbia Belhouari (PS) exprime tout d'abord son contentement de voir enfin une évolution se dessiner pour les ressortissants de pays tiers à l'Union européenne séjournant en Belgique. En effet, grâce à la directive 2004/38/EG du Parlement européen et du Conseil, les procédures d'octroi du droit à l'autorisation de séjour pour les ressortissants de pays tiers et de leurs familles se voient assouplies.

Cette directive prévoit l'insertion, dans la loi sur les étrangers, de la notion communautaire de «résident de longue durée». Vu que la société actuelle est devenue multiculturelle et qu'elle se veut tolérante, les entraves à la libre circulation des personnes ne trouvent plus aucun sens dans l'espace européen. De plus, une harmonisation des législations nationales relatives aux conditions d'admission et des séjours des ressortissants de pays tiers devenait nécessaire et urgente dans certaines situations de regroupement familial. C'est

en treedt dus op als een soort cassatierechter. Zoals destijds benadrukt werd bij de behandeling van het wetsontwerp dat de wet van 15 september 2006 geworden is, is dergelijke bepaling strijdig met het EU-recht en met het artikel 13 EVRM.

Tevens informeert de spreekster naar de intenties van de vice-eersteminister inzake de evaluatie van de filterprocedure bij de Raad van State.

Ten slotte waarschuwt mevrouw Schryvers tegen de mogelijkheid om een einde te maken aan het verblijfsrecht van een economisch niet-actieve EU-burger wanneer diens familielid op een bepaald moment niet meer over een ziekteverzekering of over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Dit betekent dat, wanneer een economisch niet-actieve EU-burger nog wel voor zichzelf over een ziekteverzekering en over voldoende bestaansmiddelen beschikt, maar niet meer voor zijn familielid, zij beiden hun verblijfsrecht verliezen. Het verblijfsrecht van de niet-actieve EU-burger en dat van zijn familielid mogen niet aan elkaar worden gekoppeld. Het verblijfsrecht van het familielid is weliswaar in een eerste fase afhankelijk van dat van de EU-burger, maar het omgekeerde kan nooit waar zijn. Enkel het verblijfsrecht van het familielid heeft immers een «secundair» karakter. Dezelfde opmerking kan ook gemaakt worden over het verlies van het verblijfsrecht van de EU-burger in het kader van een kort verblijf, wanneer zijn familielid een onredelijke belasting vormt voor de sociale bijstand.

*
* *

Mevrouw Talbia Belhouari (PS) is verheugd dat er eindelijk wat verandert voor de in België verblijvende ingezetenen van derde landen die geen lid zijn van de Europese Unie. Dankzij Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad worden de procedures voor de toekenning van een verblijfsrecht voor de ingezetenen uit derde landen en voor hun familie immers versoepeld.

Die richtlijn bepaalt dat in de vreemdelingenwet het communautair begrip «langdurig ingezetene» moet worden opgenomen. Aangezien de huidige samenleving multicultureel is en ze verdraagzaam wil zijn, hebben de hinderpalen voor het vrij verkeer van personen in de Europese ruimte geen enkele zin meer. Bovendien was een stroomlijning van de nationale wetgevingen op het vlak van de voorwaarden voor toegang en verblijf voor de ingezetenen van derde landen noodzakelijk en dringend geworden in sommige situaties van

pourquoi elle se réjouit que l'Europe ait imposé cette évolution: la citoyenneté des personnes qui se sont installés durablement dans les Etats membres, est un élément clé pour promouvoir la cohésion économique et sociale, qui sont des objectifs fondamentaux inscrits dans les traités européens.

Par ailleurs, cette directive permet non seulement d'assouplir les règles communautaires adoptées en matière de libre circulation des personnes, une liberté fondamentale du marché intérieur, mais elle permet également d'ouvrir le débat quant à l'extension du champ d'application du regroupement familial au partenaire non marié d'un citoyen de l'Union européenne. Elle donne une base légale à la procédure de regroupement familial au sens large.

Toutefois, même si cette directive fait évoluer la situation dans un sens que Mme Belhouari estime favorable, il lui restent les interrogations suivantes.

En ce qui concerne la mise à fin au séjour de l'étranger si celui-ci a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents falsifiés ou faux, ou a encouru à la fraude ou à d'autres moyens pour obtenir l'autorisation de séjour, le vice-premier ministre est invité à expliquer son choix. De plus, l'étranger qui se voit retirer son droit de séjour pour les raisons susmentionnées, pourra-t-il par la suite avoir le droit de réintroduire une demande de séjour et cette possibilité de retrait du droit au séjour octroyée au seul ministre de l'Intérieur, est-elle illimitée dans le temps?

Pourquoi le document d'information, remis à l'étranger auquel il est attribué un permis de séjour de longue durée-CE en Belgique, est-il rédigé également en anglais?

Au sujet de l'article 21 en projet, qui envisage l'insertion d'un article 40*bis* dans la loi, définissant les membres de la famille du citoyen de l'Union, elle s'interroge non seulement sur la raison d'avoir fixé la limite à 21 ans, alors que l'âge de 21 ans n'a plus aucune signification administrative en Belgique, mais aussi sur le contenu de la notion de «célibataire».

Qu'entend le vice-premier ministre par «une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale»? A partir de quand et de quel montant, une personne sera-t-elle considérée comme déraisonnablement coûteuse?

gezinshereniging. Daarom is de spreekster verheugd dat Europa die evolutie heeft opgelegd : het burgerschap van mensen die duurzaam in de lidstaten verblijven, is een zeer belangrijk gegeven voor de bevordering van de economische en sociale cohesie, die als fundamentele doelstelling opgenomen is in de Europese verdragen.

Voorts biedt die richtlijn niet alleen de mogelijkheid de communautaire regels inzake vrij verkeer van personen – wat een fundamentele vrijheid van de interne markt is – te versoepelen, ze maakt het ook mogelijk het debat aan te vatten over de uitbreiding van het toepassingsveld van de gezinshereniging tot de ongehuwde partner van een burger van de Europese Unie. Ze verleent een wettelijke grondslag aan de procedure van gezinshereniging in de ruime zin.

Al doet die richtlijn de situatie weliswaar evolueren in een zin die mevrouw Belhouari gunstig acht, toch heeft ze nog de volgende vragen.

De vice-eersteminister wordt verzocht te verklaren waarom hij ervoor heeft gekozen het verblijf van de vreemdeling te beëindigen als die valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, dan wel fraude heeft gepleegd of andere illegale middelen heeft gebruikt om gemachtigd te worden tot een verblijf. Zal de vreemdeling die om de voormelde redenen zijn verblijfsrecht verliest, vervolgens het recht kunnen hebben opnieuw een aanvraag tot een verblijfsvergunning in te dienen, en is die aan de minister verleende mogelijkheid om het verblijfsrecht in te trekken onbeperkt in de tijd ?

Waarom wordt het informatiedocument dat wordt overhandigd aan de vreemdeling die een EG-vergunning voor verblijf van lange duur in België krijgt ook in het Engels gesteld?

Artikel 21 van het wetsontwerp strekt ertoe in de wet een artikel 40*bis* in te voegen waarin de familieleden van de Unieburger worden omschreven. De spreekster vraagt waarom de leeftijdsgrens op 21 jaar werd bepaald, terwijl die leeftijd in België geen enkele administratieve betekenis meer heeft. Voorts heeft ze vragen over de inhoud van het begrip «ongetrouwd».

Wat verstaat de vice-eersteminister onder een «een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel»? Vanaf wanneer en vanaf welk bedrag zal een persoon als onredelijk duur worden beschouwd?

Si le citoyen de l'Union décède, les membres de sa famille qui l'ont rejoint ou accompagné, et qui donc bénéficient également du droit de séjour en vertu de la présente modification de la loi, se verront retirer leur droit de séjour, sans qu'il ne soit tenu compte de la durée effective de leur de séjour en Belgique, de leur intégration dans la société belge ni de leurs habitudes dues à leur installation dans notre pays. La seule exception à cette règle est la scolarité des enfants, qui, par ailleurs, ne va pas au-delà de la fin de leurs études. Toutefois, il n'est nullement fait référence à l'éventuel emploi de la personne qui a rejoint ou accompagné le titulaire décédé.

Enfin, Mme Belhouari renvoie au travail législatif déjà réalisé en ce qui concerne les mariages de complaisance et les mariages forcés. Elle propose dès lors de mettre en œuvre ces mesures dans un premier temps et de les évaluer par la suite, avant d'imposer de nouvelles règles.

B. Réponses de M. Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

M. Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, précise que la directive 2004/38/CE relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres ne contient qu'un nombre limité de dispositions facultatives et qu'elle ne laisse qu'une faible marge de manœuvre aux États membres. Les règles applicables dans ces États membres ne pourront donc diverger que modérément, d'où une harmonisation maximale au niveau européen. Comme la méthode consistant à étouffer dans l'œuf l'apparition de «routes» différentes lui semble la plus appropriée, le vice-premier ministre plaide pour que l'on fixe le plus possible au niveau européen la politique d'asile, la politique des étrangers et la politique d'immigration, d'une part, et pour que l'on transpose de la façon la plus uniforme possible cette politique dans les législations des États membres, d'autre part.

Il apporte ensuite les réponses suivantes aux questions qui lui ont été posées.

La lisibilité de la réglementation de l'Union européenne en général et de cette directive en particulier n'est effectivement pas très bonne. Il faudra dès lors œuvrer à l'avenir pour simplifier ces textes et en accroître la lisibilité. Cela ne peut toutefois pas empêcher la Belgique de transposer ces règles.

Als de EU-burger overlijdt, verliezen zijn familieleden die zich bij hem hebben gevoegd of hem hebben vergezeld en die krachtens de voorliggende wetswijziging dus ook een verblijfsrecht hebben, dat recht zonder dat daarbij rekening wordt gehouden met de daadwerkelijke duur van hun verblijf in België noch met hun integratie in de Belgische samenleving of met hun gewoonten als gevolg van de vestiging in ons land. De enige uitzondering op die regel is het schoolbezoek van de kinderen, en ze geldt trouwens niet langer dan tot het einde van hun studie. Nergens wordt echter verwezen naar de eventuele job van de persoon die zich bij de overleden rechthebbende heeft gevoegd of hem vergezeld heeft.

Ten slotte verwijst mevrouw Belhouari met betrekking tot het fenomeen van de schijnhuwelijken en de gedwongen huwelijken naar het reeds geleverde wetgevend werk. Zij stelt dan ook voor deze maatregelen in een eerste fase ingang te laten vinden en vervolgens te evalueren vooraleer nieuwe regels op te leggen.

B. Antwoorden van de heer Patrick Dewael, vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken

De heer Patrick Dewael, vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken, verduidelijkt dat de richtlijn 2004/38/EG betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Europese Unie en hun familieleden slechts een beperkt aantal facultatieve bepalingen bevat en dus de lidstaten slechts weinig manoeuvreerruimte biedt. De regels in deze lidstaten zullen dus slechts in geringe mate van elkaar kunnen afwijken met een maximale harmonisatie op Europees niveau tot gevolg. Aangezien dit de vice-eersteminister de meest aangewezen werkwijze lijkt om – met name – het ontstaan van verschillende «routes» in de kiem te smoren, pleit hij ervoor om het asiel-, het vreemdelingen- en het migratiebeleid zoveel mogelijk op Europees niveau vast te leggen, enerzijds, en voor een zo eenvormig mogelijke transcriptie van dit beleid in de wetgevingen van de lidstaten, anderzijds.

Verder verstrekt hij nog de volgende antwoorden op de gestelde vragen.

De leesbaarheid van de EU-regelgeving in het algemeen en van deze richtlijn in het bijzonder is inderdaad niet bijster groot. Er zal dan ook in de toekomst werk gemaakt moeten worden van zowel het verhogen van de leesbaarheid als van de vereenvoudiging van deze voorschriften. Dit mag België er echter niet van weerhouden de betrokken regels om te zetten.

L'option consistant à inscrire dans un arrêté d'exécution le délai minimum dans lequel le ministre de l'Intérieur ou son délégué doit répondre à la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée, est d'ordre purement légistique. Cela n'a en effet aucun sens d'alourdir inutilement le texte de la loi. Sur le fond, il n'en reste pas moins que ce délai doit être raisonnable. Les délais mentionnés dans la directive ont par contre bien été repris dans le projet de loi à l'examen.

Une personne perd le statut de résident de longue durée obtenu en Belgique lorsqu'elle s'établit dans un autre État membre. On ne peut en effet bénéficier de ce statut que dans un seul État membre. Il va de soi que tel ne sera le cas qu'après que ce statut aura à nouveau été obtenu réellement dans l'État membre où l'on s'est établi.

La prise en compte pour moitié seulement d'un séjour dans le cadre d'une formation professionnelle est prévue dans la directive en question et a donc été reprise en tant que telle.

Il n'y a pas de distinction entre les notions de «quitter» et de «s'absenter».

L'UE ne permet pas de quantifier de manière générale la notion de «charge déraisonnable pour le système d'assistance sociale». De telles situations devront donc être examinées au cas par cas.

Les problèmes que pose la «filière belge» ne peuvent être résolus que par des mesures prises aux Pays-Bas. Il sera examiné dans quelle mesure le nouvel accord de gouvernement néerlandais offre des possibilités dans ce sens.

La Belgique a, lors des différentes adaptations de la loi sur les étrangers, toujours assimilé les citoyens de l'Union européenne à des Belges. La seule exception à cette règle est l'exigence que les ascendants qui veulent user de la possibilité de regroupement familial doivent disposer eux-mêmes de ressources suffisantes.

Les dispositions des accords bilatéraux conclus ne diffèrent que dans une mesure limitée de celles de la loi sur les étrangers. Les différents régimes sont en effet harmonisés autant que possible.

Le Conseil du contentieux des étrangers peut à tout moment revoir les décisions de l'Office des étrangers, étant donné que celles-ci doivent être motivées en droit et en fait. Ce Conseil peut donc parfaitement contrôler le respect de cette exigence.

De optie om de minimale termijn waarbinnen de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gevolmachtigde op de aanvraag van verkrijging van de status van langdurig ingezetene dient te antwoorden, in een uitvoeringsbesluit op te nemen is louter legistiek van aard. Het heeft immers geen zin om de wettekst nodeloos te verzwaren. Ten gronde neemt dit evenwel niet weg dat deze termijn redelijk moet zijn. De in de richtlijn vermelde termijnen werden daarentegen wél in het wetsontwerp overgenomen.

Een persoon verliest de in België verkregen status van langdurig ingezetene wanneer hij zich in een andere lidstaat vestigt. Men kan deze status immers slechts in één lidstaat genieten. Vanzelfsprekend zal dit slechts gebeuren nadat deze status daadwerkelijk opnieuw zal zijn verkregen in de lidstaat waar men zich heeft gevestigd.

Het slechts voor de helft in aanmerking nemen van een verblijf in het raam van een beroepsopleiding is voorzien in de betrokken richtlijn en werd als dusdanig overgenomen.

Er is geen onderscheid tussen de noties «*quitter*» en «*s'absenter*».

De EU laat niet toe om de notie «onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel» algemeen te kwantificeren. Dergelijke situaties zullen dus geval per geval bekeken moeten worden.

De problemen met de zogenaamde «Belgiërout» kunnen uitsluitend worden opgelost door maatregelen die in Nederland genomen worden. Er zal worden nagegaan in hoeverre het nieuwe Nederlandse regeerakkoord mogelijkheden in die zin biedt.

België heeft bij de verschillende aanpassingen van de vreemdelingenwet altijd EU-burgers met Belgen gelijkgeschakeld. De enige uitzondering hierop is de vereiste dat ascendenten die van de mogelijkheid tot gezinshereniging gebruik willen maken, zelf over voldoende bestaansmiddelen moeten beschikken.

De bepalingen van de afgesloten bilaterale akkoorden wijken slechts in geringe mate af van deze uit de vreemdelingenwet. De verschillende regelingen worden immers zoveel mogelijk op elkaar afgestemd.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan te allen tijd de beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken nazien omdat deze in rechte en in feite gemotiveerd dienen te zijn. Deze Raad kan deze vereiste dus perfect toetsen.

L'évaluation de la procédure de filtrage au Conseil d'État sera soumise au Parlement après un an de fonctionnement.

Le fait que la possibilité de retirer le statut de résident de longue durée soit illimitée dans le temps en cas de fraude est conforme à l'adage «*fraus omnia corrumpit*».

La traduction anglaise du document remis à l'étranger qui obtient le statut de résident de longue durée est un service supplémentaire. Cette mesure se fonde sur l'expérience pratique.

Le droit au regroupement familial est étendu aux personnes qui entretiennent une relation durable. La loi du 15 septembre 2006 a rendu cette disposition applicable aux citoyens des pays non-membres de l'Union européenne. Le projet de loi à l'examen entend faire de même pour les ressortissants de l'Union européenne. Il ne faut pas donner ici une interprétation stricte au mot «célibataire». En d'autres termes, les personnes veuves et divorcées bénéficient également du droit au regroupement familial.

Au décès du ressortissant de l'Union européenne titulaire du droit de séjour, ses enfants peuvent rester en Belgique le temps de terminer leurs études. S'ils travaillent en Belgique, ils peuvent obtenir leur propre droit de séjour.

IV. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Le président constate que le texte peut être amélioré sur un certain nombre de points. Il propose de considérer ces modifications comme des corrections techniques.

La commission marque son accord à ce sujet.

Articles 1er à 3

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité, sans discussion, par 9 voix et 2 abstentions.

Art. 3bis (nouveau)

M. Dirk Claes (CD&V) et Mme Katrien Schryvers (CD&V) présentent l'amendement n° 1 (DOC. 51 2845/002). Cet amendement vise à étendre les conditions

De evaluatie van de filterprocedure bij de Raad van State zal na één jaar werking aan het Parlement worden voorgelegd.

De niet in de tijd beperkte mogelijkheid om de status van langdurig ingezetene te kunnen intrekken wanneer deze op frauduleuze manier werd verkregen, gebeurt overeenkomstig het adagium «*fraus omnia corrumpit*».

De Engelse vertaling van het document dat verstrekt wordt aan de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene verkrijgt, vormt een extra-dienstverlening. Deze maatregel werd ingegeven door de ervaringen uit de praktijk.

Het recht op gezinshereniging wordt uitgebreid tot de personen die een duurzame relatie onderhouden. De wet van 15 september 2006 heeft deze maatregel van toepassing gemaakt op de niet-EU-burgers en met dit wetsontwerp wordt beoogd dit ook voor de EU-burgers te voorzien. In deze context dient de notie «ongehuwd» niet eng geïnterpreteerd te worden. Dit betekent dat weduwen en uit de echt gescheiden personen wel degelijk in aanmerking komen voor gezinshereniging.

Bij het overlijden van de EU-burger die titularis is van het verblijfsrecht, kunnen zijn kinderen in België blijven om hun studies af te maken. Wanneer deze kinderen in België tewerkgesteld zijn, kunnen zij een autonoom verblijfsrecht verwerven.

IV. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

De voorzitter stelt vast dat de tekst op een aantal punten verbeterd kan worden. Hij stelt voor deze wijzigingen als technische verbeteringen te beschouwen.

De commissie gaat hiermee akkoord.

Artikelen 1 tot 3

Deze artikelen worden zonder verdere bespreking achtereenvolgens aangenomen met 9 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 3bis (nieuw)

De heer Dirk Claes (CD&V) en mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) dienen amendement nr. 1 in (DOC. 51 2845/002). Dit amendement strekt ertoe de

en matière de ressources stables et régulières à tous les étrangers rejoints par les membres de leur famille.

L'amendement est rejeté par 9 voix contre 2.

Art. 4

Cet article n'appelle aucune discussion et est adopté par 9 voix et 2 abstentions.

Art. 4bis (nouveau)

M. Dirk Claes (CD&V) et Mme Katrien Schryvers (CD&V) présentent l'amendement n° 2 (DOC. 51 2845/002) qui tend à soumettre aux conditions d'intégration en vigueur les étrangers qui rejoignent un membre de leur famille en Belgique.

L'amendement est rejeté par 9 voix contre 2.

Art. 5 à 9

Ces articles sont adoptés successivement, sans discussion, par 9 voix et 2 abstentions.

Art. 10

M. Joseph Arens (cdH) présente l'amendement n° 10 (DOC 51 2845/002), qui tend à prendre entièrement en compte pour le calcul de la période d'attente la période pendant laquelle l'étranger a séjourné en Belgique en qualité d'étudiant ou dans le cadre d'une formation professionnelle.

L'amendement est rejeté par 10 voix et 2 abstentions.

L'article est ensuite adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 11

M. Joseph Arens (cdH) présente l'amendement n° 11 (DOC 51 2845/002), qui tend à prévoir un délai minimum dans lequel le ministre de l'Intérieur ou son délégué devra répondre à la demande d'obtention du statut de résident de longue durée.

voorwaarden inzake stabiele en regelmatige inkomsten uit te breiden tot al de vreemdelingen die door hun familieleden vervoegd worden.

Het amendement wordt verworpen met 9 tegen 2 stemmen.

Art. 4

Dit artikel vergt geen verdere bespreking. Het wordt aangenomen met 9 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 4bis (nieuw)

De heer Dirk Claes (CD&V) en mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) dienen amendement nr. 2 in (DOC. 51 2845/002) dat beoogt de vreemdelingen die een familielid in België vervoegen, aan de geldende integratievoorwaarden te onderwerpen.

Het amendement wordt verworpen met 9 tegen 2 stemmen.

Art. 5 tot 9

Deze artikelen worden zonder verdere bespreking achtereenvolgens aangenomen met 9 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 10

De heer Joseph Arens (cdH) dient amendement nr. 10 in (DOC. 51 2845/002) met de bedoeling de verblijfsperiode als student of in het kader van een beroepsopleiding volledig te laten meetellen bij de berekening van de wachtperiode.

Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Het artikel wordt vervolgens aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 11

De heer Joseph Arens (cdH) dient amendement nr. 11 in (DOC. 51 2845/002) om een minimale termijn te voorzien waarbinnen de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gevolmachtigde dient te antwoorden op de aanvraag van verkrijging van de status van langdurig ingezetene.

L'amendement est rejeté par 10 voix et 2 abstentions.

L'article est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 12 à 14

Ces articles ne donnent lieu à aucune observation. Ils sont successivement adoptés par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 15

M. Joseph Arens (cdH) présente l'amendement n° 9 (DOC 51 2845/002), qui tend à supprimer la distinction de forme entre les notions «quitter» et «s'absenter».

L'amendement est rejeté par 10 voix et 2 abstentions.

L'article est ensuite adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 16 et 17

Ces articles ne suscitent aucune discussion et sont successivement adoptés par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 17bis (nouveau)

M. Willy Cortois et consorts (VLD) présentent un amendement (n° 6, DOC 51 2845/002), qui tend à ouvrir la fonction de greffier du Conseil du contentieux des étrangers à tous les titulaires d'un diplôme donnant accès au niveau B dans les administrations de l'État.

L'amendement est adopté à l'unanimité.

Art. 18

Cet article ne donne lieu à aucune discussion et est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 12 tot 14

Deze artikelen vereisen geen verdere bespreking. Zij worden achtereenvolgens aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 15

De heer Joseph Arens (cdH) dient amendement nr. 9 in (DOC. 51 2548/002) ten einde het vormelijk onderscheid tussen de noties «quitter» en «s'absenter» weg te werken.

Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Het artikel wordt vervolgens aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 16 en 17

Deze artikelen worden zonder verdere bespreking achtereenvolgens aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 17bis (nieuw)

De heer Willy Cortois c.s. (VLD) dient amendement nr. 6 in (DOC. 51 2845/002) met de bedoeling het ambt van griffier bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen open te stellen voor alle houders van een diploma dat toegang verleent tot het niveau B in de Rijksbesturen.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Art. 18

Dit artikel vergt geen verdere bespreking en het wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 18bis (nouveau)

M. Willy Cortois et consorts (VLD) présentent un amendement (n° 7, DOC 51 2845/002), qui tend à introduire l'emploi de notes en réplique dans la procédure d'annulation devant le Conseil du contentieux des étrangers.

M. Joseph Arens (cdH) présente un sous-amendement (n° 8, DOC 51 2845/002) à l'amendement n° 7, sous-amendement qui tend à porter de quinze jours à un mois le délai dont dispose la partie requérante dans la procédure d'annulation devant le Conseil du contentieux des étrangers.

Le sous-amendement n° 8 est rejeté à l'unanimité.

L'amendement n° 7 est adopté à l'unanimité.

Art. 19 et 20

Aucune remarque n'est émise à propos de ces articles. Ils sont adoptés successivement par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 21

M. Dirk Claes (CD&V) et Mme Katrien Schryvers (CD&V) présentent l'amendement n° 3 (DOC. 51 2845/002). Cet amendement vise à étendre l'obligation, pour un citoyen de l'Union européenne, de disposer de moyens d'existence suffisants et d'une assurance soins de santé pour entretenir les membres de sa famille qui l'ont rejoint, au citoyen de l'Union européenne qui a obtenu en Belgique un permis de séjour comme travailleur salarié ou indépendant.

M. Dirk Claes (CD&V) et Mme Katrien Schryvers (CD&V) présentent l'amendement n° 4 (DOC. 51 2845/002) tendant à soumettre aux conditions d'intégration en vigueur les membres de la famille qui ne sont pas citoyens de l'Union européenne et qui souhaitent bénéficier d'un regroupement familial.

Les amendements n°s 3 et 4 sont rejetés successivement par 10 voix contre 2.

L'article est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 18bis (nieuw)

De heer Willy Cortois c.s. (VLD) dient amendement nr. 7 in (DOC. 51 2845/002). Dit amendement strekt ertoe het gebruik van replieknota's in de annulatieprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te voeren.

De heer Joseph Arens (cdH) dient amendement nr. 8 in (DOC. 51 2845/002) als subamendement op het bovenstaande amendement nr. 7. Met zijn amendement beoogt de indiener de termijn waarover de verzoekende partij beschikt bij de annulatieprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om een replieknota in te dienen, van vijftien dagen op een maand te brengen.

Het subamendement nr. 8 wordt eenparig verworpen.

Het amendement nr. 7 wordt eenparig aangenomen.

Art. 19 en 20

Deze artikelen vereisen geen verdere bespreking. Zij worden achtereenvolgens aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 21

De heer Dirk Claes (CD&V) en mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) dienen amendement nr. 3 in (DOC. 51 2845/002). Dit amendement heeft de bedoeling de verplichting dat een EU-burger over voldoende bestaansmiddelen en over een ziektekostenverzekering moet beschikken om zijn overgekomen familieleden te onderhouden, uit te breiden tot de EU-burger die in België een verblijfsvergunning als werknemer of als zelfstandige heeft bekomen.

De heer Dirk Claes (CD&V) en mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) dienen amendement nr. 4 in (DOC. 51 2845/002) dat ertoe strekt de familieleden die geen EU-burger zijn, en die een gezinshereniging wensen te genieten, aan de geldende integratievoorwaarden te onderwerpen.

De amendementen nrs. 3 en 4 worden achtereenvolgens verworpen met 10 tegen 2 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 22

M. Dirk Claes (CD&V) et Mme Katrien Schryvers (CD&V) présentent l'amendement n° 5 (DOC. 51 2845/002). Cet amendement vise à étendre les moyens d'existence et l'assurance soins de santé dont un Belge qui se fait rejoindre par les membres de sa famille doit disposer, de manière à ce que ces membres de sa famille ne soient pas à charge du régime de sécurité sociale, à tous les membres de la famille. Cet amendement prévoit par ailleurs que ces nouveaux venus doivent, eux aussi, répondre aux conditions d'intégration en vigueur.

L'amendement est rejeté par 10 voix contre 2.

L'article est ensuite adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 23 à 49

Ces articles ne donnent lieu à aucune observation. Ils sont adoptés successivement par 10 voix et 2 abstentions.

*

La commission décide à l'unanimité de déroger à l'article 82 du Règlement de la Chambre et de voter immédiatement sur l'ensemble du projet de loi.

L'ensemble du projet de loi, ainsi que son annexe, tel qu'il a été modifié et corrigé, est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Les rapporteurs,

Willy CORTOIS
Katrien SCHRYVERS

Le président,

André FRÉDÉRIC

Liste des dispositions nécessitant une mesure d'exécution (Règlement de la Chambre, art. 82):

10
11
12
13
15
20
21

Art. 22

De heer Dirk Claes (CD&V) en mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) dienen amendement nr. 5 in (DOC. 51 2845/002). Dit amendement beoogt de bestaansmiddelen en de ziektekostenverzekering waarover een Belg, die zich door zijn familieleden laat vervoegen, moet beschikken zodat deze familieleden niet ten laste van het sociaalzekerheidsstelsel vallen, uit te breiden tot al de familieleden. Daarnaast stelt het amendement dat ook deze nieuwkomers aan de geldende integratievoorwaarden moeten voldoen.

Het amendement wordt verworpen met 10 tegen 2 stemmen.

Vervolgens wordt het artikel aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 23 tot 49

Deze artikelen vereisen geen verdere bespreking. Zij worden achtereenvolgens aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

*

De commissie beslist eenparig om af te wijken van artikel 82 van het Reglement van de Kamer en onmiddellijk over het geheel van het wetsontwerp te stemmen.

Het geheel van het wetsontwerp alsmede zijn bijlage worden, aldus geamendeerd en verbeterd, aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

De rapporteurs,

Willy CORTOIS
Katrien SCHRYVERS

De voorzitter,

André FRÉDÉRIC

Lijst van de bepalingen die een uitvoeringsmaatregel vergen (Reglement Kamer, art. 82):

10
11
12
13
15
20
21

24
26
30
39
45
49

24
26
30
39
45
49